

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
 Észlatot nem adhatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyiltérben minden garmonsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden 1 centimeter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyujtásik.
 Hirdetést a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Legyen Ujhely rendezett tanácsu várossá.

IV.

Sátoralja-Ujhely, mint nagyközség tisztikarának fizetése a törvényhatóságilag jóváhagyott 1886. évi községi költségvetési előirányzat szerint kerül: 9965 forintba. A költségvetés bevételi és többi kiadási tételösszegeit — mint cikkünk tárgyával össze nem függő adatokat — elősorolni nem tartjuk szükségesnek.

Tehát Ujhely, mint nagyközség tisztikarának évi fizetése jön: 9965 frtba. — Igen természetes, hogy a szélesebb önkormányzati alapra és munkörre fektetett rendezett tanácsu városi rendszerrel a tisztviselői fizetések legkevesebb 5—6 ezer forint kiadási többletet fognának feltüntetni. És ezen kiadási többlet nem a hivatalos személyzet csekély számu szaporításában, hanem abban lelné indokát, hogy a rendezett tanácsu városi rendszerrel, — mely a tisztviselőktől szakképzettséget és odaadó munkásságot kíván — egy tanácsosnak például nem lehet 250 forint fizetése, mint jelenleg van. Ily lealázó, szegődvényes bérösszeggel egybekötött állásokra önértetes, képzett, munkaszerető férfiú bizonyára nem fog jelentkezni. Meg aztán nincs is haszon azokból az olcsó tisztviselőkből. Az az olcsóság rendszeren megboszulja magát a közügyeken, még a közönségen. De hogyan is lehet várni egy oly tisztviselőtől ügybuzgalmat, jó szellemi munkát, kinek tolla hegyén örökösen ott ül a napról-napra megélhetés kinzó gondja.

De mint ha már hallanók is az ellenve, téseket, a kiterő határozatlan nyilatkozatokat, melyek azonban sem meg nem lépők sem nem váratlanok; hisz az ujtásnak az emberek mindig ellenségei voltak és lesznek. Az emberek a szokás rabjai. A megszokottság a rossz helyett még a jót is vonakodik elfogadni és csak azért — mert új.

A jó Isten a megmondhatója, hogy hány szabad gondolatnak, eszmének kellett elkeseredett harcot vívni a konok elfogultsággal. A ki arról megakar győződni, az olvassa el Magyarország történelmének a nemzeti önértet ébredési korszakát 1825-től 1848-ig és látni fogja, hogy mennyi küzdelembe került azoknak a szabad gondolatoknak, eszméknek megtestesítése a nemzeti és állami életbei bevitele, melyeknek ma már édes mindnyájan békés élvezői vagyunk.

Minden új intézmény létesítésénél rendszeren ott terem: az ódság és maradáság kétkedő baljósataival, ellenvetéseivel. És azoktól az Ujhelyben létesíteni szándokolt rendezett tanácsu város ügye sem mentes.

Egy némelyek — csakhogy látszassanak valamit mondani — fölhozzák, hogy Ujhely még nem érett a rendezett tanácsu városra; szabadjon kérdenünk: hát mikor fog megérni? — hisz pár év mulva fenállásának akár ezeréves jubileumát ünneplheti meg.

Mások Ujhely szegénységével, adósságával állnak elő, pedig éppen azért kellene Ujhelynek rendezett tanácsu város, mert adóssága van: hisz a rendszerváltoztatás nem egy államot mentett már meg a tönktől,

bukástól, nem egy kis, nagybirtokot tett már virágzóvá, jövedelmezővé.

Nem tulajdonitunk mi egy rendszernek sem kizárólagos csodaerőt. Tudjuk mi nagyon jól, hogy a legjobb rendszer is üdvtelessé, károsná lesz, ha hiányzanak a keretébe beillő tényezők.

De azt is tudjuk, hogy a rendezett tanácsu városi rendszer egy művelt, tervező és alkotó erővel bíró, munkaszerető polgármesterrel és egy értelmes kötelességtudó tisztikarral Ujhely szellemi és anyagi ügyét előbbre vinné. Hát aztán egy jól megválasztott lelkes képviselőtestület szakosztályokba beosztva, mily nagy lendületet adna Ujhelynek. — Az egyházi, iskolai, közegészségi, tisztasági, építészeti és szépészeti, szegény- és pénzügy az egyes szakosztályokban védőkre, gyámolítókra és egyszersmind ellenőrzőkre találna.

Szóval, az a kérdés: akar-e Ujhely a magyarországi városok sorába belépni? Akar-e nagykorúvá lenni? Akar-e egy oly rendszert létrehozni, mely gyökereiben irtsa ki a jelenleg fennálló rendszer bajait, s teremtsen egy élő, a lakossággal együtt érző, arra hatást gyakorolni tudó összhangzó működésre képes szervezetet, mely a lakosok érdekeinek, jogainak élő letéteményesse és képviselője legyen?

Ha igen; akkor azok, kik szellemi és értelmi fölényük és anyagi függetlenségüknel fogva hivatva és jogositva vannak a nagyszabású tettek, álljanak az ügy élére. Fáradtságukat az öntudat jutalmán kívül, az utónemzedék hálás elismerése is kísérendi. És neveik Ujhely történetében örökké ragyogni fognak.

Még párszót.

Az, a mi a tollat kezünkbe adta: a hála volt; a hála Zemplénumegye iránt, melynek szülöttje vagyunk; — a hála Sátoralja-Ujhely iránt, melyben első kiképzettetésünket nyertük. Gondoltuk, hogy mindkettő felvirágoztatásához egy porszemmel — talán csekélységünknek is szabad, sőt kötelesség járulni. — És ha csakugyan járultunk, úgy mi boldognak érezzük magunkat. *)

Egy ujhelyi lakos.

*) E cikksorozat közlésével megadtuk az impulzust arra nézve, hogy városunk intéző körei végre is komolyan gondolkozzanak az eszme fölött, melynek megtestesítése, ha szilárd akarat járul hozzá, legyőzhetetlen nehézségekbe nem ütközik. Városunk rohamos emelkedése s az azzal fokozódó igények parancsolják, hogy az előhaladásnak mindazon tényezőit megszerezzük, melyek arra szükségesek. Az eddiginél szélesebb hatáskör nélkül, társadalmi, közművelődési s egyáltalában kulturtörökvéseink szárnyaszegett madárként csak vergődni fognak továbbra is, mig kiemelkedve alárendelt helyzetünkől a kiszélesített hatáskörrel önbizalmat is nyerünk s egy rövid évtized lefolyása meg fog győzni mindenkit arról, hogy a századokig tartott békóba való mozgás s néhány szabadon tett lépés között mily óriási különbség van.

Szerk.

Felvidéki mizeriák.

Franzós Károly Emil, a hirneves német feuilletonista „Bilder aus Halb-Asien” című tárczacikkeiben a „Halb-Asien” disznévvel tudvalevőleg a szomszéd Galicziát tiszteli meg s azt akarja bebizonyítani, hogy ezen tartomány ősi lakói (ruthenek és lengyelek) tulajdonképpen csak barbár népek s hogy a valódi kulturtráger ezen tartományban a — — lengyel zsidó (!!!). — Nincsen ugyan tudomásom arról, hogy miképpen fogadják galicziai szomszédjaink a nemet sógortól ezen bókot; annyi azonban bizonyos, hogy a „Halb-Asien” disznév fájdalmas mosolyt csalt ki ajkaimra s akaratom ellenére is eszembe juttatá megynk felvidékét. Én ugyan jól ismerem ama elcsépeelt mondást, mely szerint „omnis similitudo claudicat,” mindazáltal erősen hiszem, hogy korántsem mondok túlcsigázott hasznlatot, midőn megynk felvidékét olyan Franzós-éi Halb-Asien fajta vidékhez hasonlítom.

A t. olvasó valószínűleg azt gondolja, hogy én eme állítástom bebizonyítandó, már most egyenesen neki rontok a felvidék közoktatásügyének s ennek Ázsiára emlékeztető primitív állapotát fogom illusztrálni. De én erre nem is gondolok. Van ugyan ezen a téren is igen, de igen sok, a minék neki rontani nagyon is hálás munka volna: azonban ezzel még nem igen lehetne bebizonyítani a felvidéknek a Halb-Asien-féle elnevezésre való jogosultságát. Mert a népnevelés ügye bizony még a legelső kulturállamokban is igen sok kívánni valót hagy hátra, s azért mégis senki fiának sem jut eszébe ezen államokat hasonló disznevvel illetni. A népnevelés körül észlelt hiányok tehát még egy kulturállamban is megjárják. Hanem a „népnevelés szent ügye” kívül vannak még más oly „szent ügyek” is, a melyeknek még a legprimitívabb kulturájú államokban is némileg rendezetteknek kell lenniök, mert különben az ilyen államok nem is államok, hanem olyan beduinok lakta ázsiai területek!

Beksics Gusztáv ugyanis a „Pesti Hirlap” hasábjain folytonosan azt állitgatja, hogy a földmivelő államok nem kultur-, hanem csak olyan, a művelődés legelső stadiumán álló államok. Ebből az következik, hogy minden államnak, mely az állam elnevezésére jogos igényt tart, legalább is némileg rendezett földmiveléssel kell bírnia; ha pedig ilyen földmivelése nincsen, akkor egyenesen az ázsiai területek kategóriájába sorolandó. A mi pedig az egész államról áll, ugyan az áll az állam egyes vidékéről is; ha t. i. valamely vidék legalább is némileg rendezett és okszerűen kezelt földmiveléssel nem bír, az legjobb akarat mellett sem tekinthető másnak, mint olyan Halb-Asien-féle vidéknek.

Már pedig a legprimitívabb államoknak ezen legprimitívabb kelléke, t. i. némileg rendezett és okszerűen vezetett földmivelés, megynk felvidékén még egészen hiányzik, mert az a valami, a mi itten földmivelésnek vagy mezei gazdálkodásnak mondatik, korántsem méltó ezen szép elnevezésre és legfeljebb valahol Ázsiában járhatna meg annak.

Nem szükséges, hogy ezen merésznek látszó állításom bebizonyítására a t. olvasó elé egy terjedelmes cikksorozattal lépjek fel, elegendő lesz ha a helyzetet egy pár vonással illusztrálom.

Hogy a földmivelés valamely vidéken vagy helységben csak némileg rendezettnek mondható legyen, okvetlenül szükséges, hogy mindazon földterületek, melyeket a földmives bemunkál és melyekből valamire való termést vár, ugymint: kertek, szántóföldek rétek, — a bemunkáltatás idejétől kezdve egészen az aratás befejeztéig, ember vagy állat által okozható minden kártól lehetőleg mentve legyenek. Már pedig ezen legszükségesebb feltétel a felvidéken egészen hiányzik. A mint kora tavaszkor (körülbelül április hó elején) a hó olvadozni kezd, a falu összes házi állat állománya, ugymint szarvasmarha, ló, kecske, sertés, azonnal szabadon bocsátatik és kerteken, szántóföldeken, réteken, szóval az egész határban szabadon barangol, még pedig nem egy-ékét

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

hétig, hanem rendszeresen május hó végeig. A ki nem hiszi, annak tessék április vagy május havakban a felvidékre felsétálni s megfog győződni állításom igaz voltáról. A kertekben a télen át elromlott vagy feltüzelt fű- vagy mogyorófa sövények ezen időszakban szántsándékkal ki nem javítottak s a még épségben lévők szándékosan feldulatnak, hogy a marha és sertés a kertekbe szabadon bejárhasson s bennök kényelmesen pusztithasson. S ha egyik-másik gazda ezen időszakban elromlott sövényét ki is javítja, annak ugyan nemsokára örvendhet, mert azt bizony a szomszédok hova lébb irtalmatlanul feldöntik, hogy a szabadon járó házi állatoknak akadályul ne szolgáljon. Képzelték azután, hogy hogy néznek ki a kertek! A nedves talaj össze-vissza taposva, a szárazabb talaj kegyetlenül felturva, a fácskák lerágva, letörve, gyökerestül kitépve! Tessék aztán május végén vagy június elején a kertet rendbeszedni, az összetaposott, és felturt földet kiegyenlíteni, a lerágott csemetéket ápolgatni, a kitépettek helyett újakat ültetni! Tessék ilyen állapotok között a kertészetet okszerűen vezetni s abból valamire való eredményt várni!

De menjünk ki a mezőre, a hol a gazdák szántással, boronálással, trágyahordással, foglalkoznak. Igaz, hogy itt a falubeli igásmarha munkában van és kárt nem tesz. De mit csinál a tehén, borjú, sertés, kecske? Az bizony itt is élvezi a szabad legeltetés privilégiumát, még pedig sokkal korlátlanabban, mint bent a faluban, a mennyiben minden felügyelet nélkül keresztül-kasul barangolhat réten és parlagon, ugaron és szántott földön, bevetett és bevetendő földterületen, mindenütt a talajt kíméletlenül összetaposván, összegyurván és összeturván, a kikelő fűvet és vetést leharapdálván, az ültetvényes növényeket felhányván s összetördelvén, szóval mindent rombolván és pusztítván. A melyik gazdának ez nem tetszik, az aztán abba hagyhatja napi munkáját s egész nap azzal foglalkozhatik, hogy bemunkált földjeit vegy réteket a pusztító állatok ellen védje, azaz reggeltől estig kiabáljon, szaladjon, marhát és sertést kergessen, bosszankodjék, veszekedjék és verekedjék, abban a boldogító tudatban, hogy mindezen fáradozásai tulajdonképpen hiába valók és célhoz nem vezetnek, mégpedig azon egyszerű oknál fogva, mert a felvidéken az már óségi intézmény, hogy a tavaszi munkák idején, midőn az egész család reggel a földjére kimegyen, egyuttal házi állatait is (ha t. i. azokat a faluban lévő kertekben hagyni nem akarja) magával viszi a mezőre s itten leelőre bocsátja, ha pedig ekkor az állatok a szomszédok földjein kárt okoznak, erről a marha tulajdonosai mit sem tehetnek, mert ők szántással, vetéssel boronálással, ültetéssel, kapálással el-léven foglalva, nem érnek rá marhájukra felügyelni. És ezen óségi intézményen alapuló szokás mindaddig tart, míg a tavaszi szántás-vetésnek vége nem szakad, a mi a felvidéken június első két hetében végre megtörténik. Ad-dig hadd töltsön a szorgalmas gazda, hogy szántó-földjein, a melyeket ő arca verejtékével trágyázott, szántott, bevetett, beboronált, bemunkált és rétejen, a melyeket posványok lecsapolása, bokrok és cserjék kiirtása, kő és kavics eltakarítása által kellő rendbe hozott, — a falu összes marhája, borja, kecskéje, sertése oly égbe kiáltó károkat és pusztításokat véghez vigyen! Ezt, ugyhiszem, még Ázsiában sem türik meg.

De vége a tavaszi munkának, itt a nyár! Ideje, hogy a falu marhája végre a rendes leelőre hajtassék, s rendes pásztorok őrizete alatt legeljen. Végre-valahára remélteni kezdi a gazda, hogy megszűnik már a szabad legeltetési privilegium, megszűnik a marhának keresztül-kasul való barangolása. De e remény csak hiu ábránd! Van ugyan a felvidéken mindenütt elegendő közlegető, a hol a marha egy vagy két csordában közös pásztor őrizete mellett legelhet, de azért igen sok helységben még tudni sem tudják, hogy mi az a községi pásztor, községi kondás vagy községi libapásztor. Minden gazda a marháját, sertését, kecskéjét, libáját saját, rendszeren 6—12 éves (tehát tanköteles) gyermeke által őrizteti. Hogy milyen pásztor az a 6—12 éves gyermek, azt könnyű eltalálni. A szorgalmas földmives egy szép reggel csak azt veszi észre, hogy a marha jó nagy része a rendes legelő helyett újra ott barangol a legelővel határos szántóföldeken vagy réteken, talán még nagyobb károkat okozva, mint tavasszal, hogy tehát neki, már t. i. a gazdának, ha egyáltalában bemunkált ingatlanából hasznót huzni akar, újra az a kellemetes foglalkozása nyílik, miszerint a közlegetőről eltévedő marhát vagy sertést kalászos vetéséről, kaszás réjtéről, burgonya- vagy káposztaföldjéről lekergesse, a községi házába behajtsa s behajtás után a marha tulajdonosával perelkedjék. De nem csak a marha, hanem maguk a pásztor-gyermekcsoúk is folytonos károkat tesznek a mezőn, pusztítván az oly veteményeket, melyeknek hasznát vehetik a szabadban, milyenek pl. a borsó, fehér- és sárga-répa, burgonya; sokan közülök pedig szalmakalapokat fonván, e célra a szántó-földeken diszlibuzakalásokat vágják le annyira, hogy a szegény gazdának alig marad valami

aratni valója. Említésre méltó még az is, hogy e pásztorgyermekcsoúk gyakran az erdőbe is bejutnak, s itten azután a szó szoros értelmében tűz-el és vassal pusztítanak, a mint ezt az 1885. évben a felvidéken előfordult s pásztorok által előidéztet erdőégések bizonyítják. Tessék már most fontolóra venni, hogy mily demoralizáló befolyással van az a falubeli nemzedékre, midőn 6—12 éves mindkét nembeli gyermekcsoúk az egész nyáron és őszön át minden felügyelet nélkül a mezőn együtt vannak, s itt a hosszú napokat ugyszólván csak henyélésben, izetlen pajkosságban töltik! Hogy mennyire elvadul, elbutul s elromlik egy ilyen pásztor nemzedék, erre tapasztalásból legjobban feltehetően azon tanítók, és lelkesek, kiket a sors oly községekkel vert meg, hol a marhát tanköteles gyermekek legel-tetik.

De ez a népoktatás szakmájába vág, mi pedig itten földmívelési mizeriákkal foglalkozunk. A felvidéki gazdának tehát nyáron át is elég baja van azzal, hogy bemunkált földjeit és réteket a kártevők ellen folytonosan védje. De eddig csak a nappal okozott károkról volt szó. Hát az éjjeli kártevésekről mit mondjunk? Rendes községekben az ellenőrzés könnyítése céljából az ökrök és lovak részére a határban bizonyos helyek jelöltetnek ki, a hol az illető pásztorok az éjjeleket együttesen tölteni kötelesek. A felvidéki községben ennek semmi nyoma sincsen; hanem a pásztorok tetszésük szerint választható helyekre mennek éjjeli legeltetésre, hol aztán sötétben szabadon eresztvén állataikat, a szántó-földeken és réteken tömérdek károkat és égbe-kiáltó pusztításokat okoznak.

Hogy ily vandalisztikus pusztítások mellett milyen termést várhat a felvidéki földmives az ő réteiből és szántóföldjeiből, azt a t. olvasó maga is könnyen megítélheti. De menjünk tovább. A felvidéki gazda július havában kaszálja réteit, s augusztusban aratja gabna termését. Talán azt hiszed t. olvasó, hogy ezen munkálatok tartama alatt az annyira elzaklatott gazdának már nem kell küzdenie a kártevők ellen? Nagyon csalódol! Ha a gazdának nem volt békéje tavaszkor, mikor földjeit bemunkálta; ha nem volt békéje nyár elején, midőn földjeinek termő-ereje javában működni kezdett: hát biz a logikai következetesség kívánja, hogy ne legyen békéje akkor sem, midőn ingatlanából a silány termést betakarítani akarja. Mihelyt a pásztorok kölykök észreveszik, hogy a gazda lekaszált rétejen szénáját rudasokba rakni, vagy szántóföldjén leartott gabnatermését keresztetekbe állítani kezdi, azonnal seregenként oda terelik a marhát a rudasok, illetőleg keresztetek közé, hogy a marha a fris réten vagy tarlón legelhesse, tulajdonképpen pedig, hogy a rudasokat vagy keresztetek összehányja, s a takarítással elfoglalt gazdának ismét kárt és bosszúságot okozzon. Mert ha ez utóbbi a terméséből még valamit megmenteni akar, akkor vagy kénytelen a földjére tolakodó marhával küzdeni, a pásztorokkal veszekedni stb., vagy pedig — a mi rendszeren történik — az összekaszált s még kellőleg ki nem száradt szénát, illetőleg gabona-keresztetek azonnal szekérra rakni és sietve hazavinni. Képzelted t. olvasó, hogy nagyobb düllökben, a hol egyszerre több gazda végzi a takarítást, milyen iszonyu civődások, milyen botrányos veszekedések, kergetések és verekedések mennek végbe ilyen alkalomkor.

Vége az aratásnak! A szántóföldek lekopaszítván, a marhának tág terek nyílnak a leelőre a tarlókban vagy réteken. A gazda talán már nem retteg attól, hogy a még künn levő terményei bántalmaztatni fognak. Hiú föltevés! Éppen azért, mert a legelő terek tágultak, a pásztor-gyermekek is annál gondatlanabbak; a marha bizon a tarlós rétről oda megy a sarju-termő rétre, vagy a lóherével, őszi gabnával, pohánkával bevetett, avagy burgonyával, káposztával beültetett földekre. Nesze neked felvidéki gazda! Szaladj még őszkor is a mezőre, és kopó gyanánt kergetődzél a falu marhájával s a félvesztett pásztorok kölykökkel, és győződjél meg arról, hogy tulajdonképpen csak a télen át leszesz felmentve ezen kellemetes foglalkozástól!

Ime, milyen nyomoruságokkal kénytelen a földmives gazda a felvidéken küzdeni! És hogy az itt előadott mizeriák a felvidék legtöbb helységében csakugyan őszi idők óta valósággal léteznek, bátorodom hivatkozni mindazon jobbra belátásu akár nagy, akár kis földbirtokosokra, vagy földbirtokosok kezelőire, a kiket a kegyetlen sors arra ítélte, hogy a felvidéken földmive léssel foglalkozzanak; mondják meg ők maguk, hogy nincs-e igazam! Mondják meg ők maguk, hogy lehetséges-e ilyen ázsiai állapotok közepette csak némileg ész- és czélszerű mezei gazdálkodást vezetni?

De hát — fogja kérdezni t. olvasó — nincsenek-e nekünk országos törvényeink és megyei rendszabályaink, melyek a mezei rendészetet szigorúan szabályozzák? Hát nincsenek-e ezen törvények és rendszabályok végrehajtására hivatott autonómikus közegeink? Erre az a felelet, hogy igen is, vannak ilyen törvényeink és rendszabályaink, vannak autonómice választott és

autonómice fizetett közegeink is, de hát mit érnek a szép törvények és még szebb rendszabályok, ha csak a papiroson léteznek? mit ér az, hogy a hivatalos közegek kiadják a rendeleteket, de az alattas közegek azután e rendeleteket nem teljesítik?

Ugyan mit ér az, hogy a törvény vagy rendszabály azt mondja, miszerint minden községben a tehén, sertés, liba rendes pásztorok által a közlegetőre hajtassék és őriztessék és a valóságban mégis a legtöbb községben a marhát tanköteles gyermekcsoúk privátim legeltetik? Mit ér az, hogy az ilyen községek biráinak minden évben szigorú vagy legszigorubb felelősség terhe alatt meghagyatik, miszerint a marhalegeltetést a fennálló törvények és rendeletek szerint eszköztessek, és a valóságban ez soha meg nem történik? . . . Hogy valaki ne gondolja, miszerint én itten csak általános frázisokban beszélek, szükségesnek látom még megjegyezni, hogy mindezek beigazolására a felvidéki életből vett konkrét példákat is felhozhatnék, de hagyjuk ezt talán későbbre; jelen sorokkal ugyanis csak azt akartam kimutatni, hogy megyénk felvidéke mezei rendészet tekintetében csakugyan még a Halb-Asien-féle vidékekhez tartozik.

Nyilvános nyugtázás.

A S.-a.-Ujhelyben létesítendő árvaház javára egyszerűsmindenkorra adakoztak:

Lehoczky Endre 1 frt, Szent-Ivány Lászlóné 5 frt, Korchma Menyhértné 1 frt, Markovics Miklós 1 frt, Csapó Józsefné 3 frt, Zákó Sománé 1 frt, Szokolay Emilné 1 frt, Lux Andrásné 1 frt, Oláhné, 2 frt, Ujfalussy Károlyné 1 frt, Fischer Károlyné 1 frt, Törseök Margit 1 frt, Fried Lajosné 1 frt, Hajduk Ambrusné 1 frt.

Különfélék.

(Városunkban) rég nem született annál egészségesebb eszme, mint a mely társulás utján kíván segíteni a mézárosok eddigi lelkiismeretlen zsarolásán. Az eszme realizálása most van folyamatban s mi sem mutatja jobban a közóhajtással való találkozását, mint az, hogy mindenki gondolkodás nélkül lép be a szövetségbe, mely már az eddigi aláírások szerint is megalakultnak tekinthető. Bizon sokáig türte városunk közönsége, a husmérés monopoliának lidércnyomását, mert bár gondoskodva van arról, hogy a fák az égbe ne nőjjenek, ezen iparosok üzemei mégis túltörték már ama korlátot, melyet az élni és élni hagyni emberies elv felállított. A legtöbb kenyérkereseti pályán való boldogulás ma már meglehetősen elensúlyozva van a verseny által s valóban szerencsés az, aki csupán megélhetéssel dicsekedhetik. Azt azonban mindenki tudja és szemmel láthatja, hogy városunk iparéletének egy ága sem mutathat föl oly általánosságban való jólétre vergődést, mint a mézárosoké. Mindenki vegetál, kinlódik s becsületes küzdelme egy pár csizmacskához is oly nehezen juttatja. Nem ugy a mézáros ipar, ez alig pár évi prakszis után nem csak kényelmet teremt gazdájának, de azt még a fényűzés utáni kapkodásra is felbátorítja. Hogy mikép és miért történhetik ez, kiki igen könnyen megmagyarázhatja magának, de mégis leg-tisztább magyarázatot nyújt mindezekről ama szövetségzet létesítése mely, végre is megsokalva az egész rendszerré vált preseltestét, emancipálni igyekszik magát alóla s távol minden haszonleléstől, önzetlen törekvése által segíteni vágyik úgy magán mint a folytonos szivattyúzásnak kitétt lakosságon.

(Dalárdánk) a pécsi országos dalárünnepélyre — ha valami akadály közbe nem jön, mint meg van állapítva — a kedden esti vonattal indul. Nagy kitartást s szorgalmat fejtettek ki a tagok az utóbbi napokban. hogy a dalárünnepélyen méltó helyet foglalhassanak el s a dalárdának tisztességes sikert biztosíthassanak. Ma a Diana kertben, mint ezt a falragaszok hirdetik, mérsékelt belépti díj mellett, sorsjátékkal örszekötött összeloadást tartanak daláraink, mely iránt városzerte nagy az érdeklődés; de kívánatos is hogy a közönség ez estélyen, mely mintegy a bucsuzás színezetével fog birni, tömeges részvéte által adja jelét vonzalmának azon egylet iránt, mely minden anyagi haszon nélkül szegődött a humánus ügy szolgálatába. Mi részünkről kívánjuk, hogy dalárdánk az országos dallárünnepélyen vivja ki az »egri nevet« s dicsőséggel megrakva térjen vissza körünkbe.

(Hajtóvadászat.) Bácska község kérelmére — melynek határában a vaddisznók nagymérvű károkat okoznak — a megye alispánja a hivatalos hajtóvadászat tartását engedélyezte.

(Dessewffy Árpád,) a Budapestten közelébb lefolyt, szerencsétlen kimenetelű pisztolypárbaj áldozata a s.-a.-ujhelyi kataszteri hivatalnál alkalmazásban levő Dessewffy Dénes nyilvántartási biztosnak, ki lapunkban a szőlészetre vonatkozó-

Folytatás a mellékleten.

hétig, hanem rendszeresen május hó végeig. A ki nem hiszi, annak tessék április vagy május havakban a felvidékre felsétálni s megfog győződni állításom igaz voltáról. A kertekben a télen át elromlott vagy feltűzött fü- vagy mogyorófa sövények ezen időszakban szántsándékkal ki nem javíthatnak s a még épségben lévők szántsándékosan feldulatnak, hogy a marha és sertés a kertekbe szabadon bejárhatson s bennök kényelmesen pusztíthasson. S ha egyik-másik gazda ezen időszakban elromlott sövényét ki is javítja, annak ugyan nemsokáig örvendhet, mert azt bizony a szomszédok hova élőbb irtalmatlanul feldöntik, hogy a szabadon járó házi állatoknak akadályul ne szolgáljon. Képzeltető azután, hogy hogy néznek ki a kertek! A nedves talaj össze-vissza taposva, a szárazabb talaj kegyetlenül felturva, a fácskák lerágva, letörve, gyökerestül kitépve! Tessék aztán május végén vagy június elején a kertet rendbeszedni, az összetaposott, és felturt földet kiegyenlíteni, a lerágott csemetékét ápolgatni, a kitépettek helyett újakat ültetni! Tessék ilyen állapotok között a kertészetet okszerűen vezetni s abból valamire való eredményt várni!

De menjünk ki a mezőre, a hol a gazdák szántással, boronálással, trágyahordással, foglalkoznak. Igaz, hogy itt a falubeli igásmarha munkában van és kárt nem tesz. De mit csinál a tehén, borjú, sertés, kecske? Az bizony itt is élvezi a szabad legeltetés privilégiumát, még pedig sokkal korlátlanabban, mint bent a faluban, a mennyiben minden felügyelet nélkül keresztül-kasul barangolhat réten és parlagon, ugaron és szántott földön, bevetett és bevetendő földterületen, mindenütt a talajt kíméletlenül összetaposván, összegyurván és összeturván, a kikelő fűvet és vetést leharapdálván, az ültetvényes növényeket felhányván s összetördelvén, szóval mindent rombolván és pusztítván. A melyik gazdának ez nem tetszik, az aztán abba hagyhatja napi munkáját s egész nap azzal foglalkozhatik, hogy bemunkált földjeit vagy réteit a pusztító állatok ellen védje, azaz reggeltől estig kiabáljon, szaladjon, marhát és sertést kergessen, bosszankodjék, veszekedjék és verekedjék, abban a boldogító tudatban, hogy mindezen fáradozásai tulajdonképpen hiába valók és célhoz nem vezetnek, mégpedig azon egyszerű oknál fogva, mert a felvidéken az már ósrégi intézmény, hogy a tavaszi munkák idején, midőn az egész család reggel a földjére kimegyen, egyuttal házi állatait is (ha t. i. azokat a faluban lévő kertekben hagyni nem akarja) magával viszi a mezőre s itten legelőre bocsátja, ha pedig ekkor az állatok a szomszédok földjein kárt okoznak, erről a marha tulajdonosai mit sem tehetnek, mert ők szántással, vetéssel boronálással, ültetéssel, kapálással elévén foglalva, nem érnek rá marhájukra felügyelni. És ezen ősi intézményen alapuló szokás mindaddig tart, míg a tavaszi szántás-vetésnek vége nem szakad, a mi a felvidéken június első két hetében végre megtörténik. Ad-dig hadd tölje a szorgalmas gazda, hogy szántó-földjein, a melyeket ő arca verejtékével trágyázott, szántott, bevetett, beboronált, bemunkált és rétejen, a melyeket posványok lecsapolása, bokrok és cserjék kiirtása, kő és kavics eltakarítása által kellő rendbe hozott, — a falu összes marhája, borja, kecskéje, sertése oly égbe kiáltó károkat és pusztításokat véghez vigyen! Ezt, ugyhiszem, még Ázsiában sem türük meg.

De vége a tavaszi munkának, itt a nyár! Ideje, hogy a falu marhája végre a rendes legelőre hajtassék, s rendes pásztorok őrzete alatt legeljen. Végre-valahára remélni kezdi a gazda, hogy megszűnik már a szabad legeltetési privilégium, megszűnik a marhának keresztül-kasul való barangolása. De e remény csak hiu ábránd! Van ugyan a felvidéken mindenütt elegendő közlegelő, a hol a marha egy vagy két csordában közös pásztor őrzete mellett legelhet, de azért igen sok helységben még tudni sem tudják, hogy mi az a közlegelő pásztor, közlegelő kondás vagy közlegelő libapásztor. Minden gazda a marháját, sertését, kecskéjét, libáját saját, rendszeren 6—12 éves (tehát tanköteles) gyermeke által őrzeti. Hogy milyen pásztor az a 6—12 éves gyermek, azt könnyű eltalálni. A szorgalmas földmives egy szép reggel csak azt veszi észre, hogy a marha jó nagy része a rendes legelő helyett újra ott barangol a legelővel határos szántóföldeken vagy réteken, talán még nagyobb károkat okozva, mint tavasszal, hogy tehát neki, már t. i. a gazdának, ha egyáltalában bemunkált ingatlanából hasznót huzni akar, újra az a kellemetes foglalkozása nyílik, miszerint a közlegelőről eltévedő marhát vagy sertést kalászos vetéséről, kaszás réjtéről, burgonya- vagy káposztaföldjéről lekergetse, a közlegelő házába behajtsa s behajtás után a marha tulajdonosával perelkedjék. De nem csak a marha, hanem maguk a pásztor-gyermekcsoportok is folytonos károkat tesznek a mezőn, pusztítván az oly veteményeket, melyeknek hasznát vehetik a szabadban, milyenek pl. a borsó, fehér- és sárga-répa, burgonya; sokan közülök pedig szalmakalapot fonván, e célra a szántóföldeken diszbl buzakalászokat vágják le annyira, hogy a szegény gazdának alig marad valami

aratni valója. Említésre méltó még az is, hogy e pásztorgyermekcsoportok gyakran az erdőbe is bejutnak, s itten azután a szó szoros értelmében tűzrel és vassal pusztítanak, a mint ezt az 1885. évben a felvidéken előfordult s pásztorok által előidéztet erdőégek bizonyítják. Tessék már most fontolóra venni, hogy mily demoralizáló befolyással van az a falubeli nemzedékre, midőn 6—12 éves mindkét nembeli gyermekcsoport az egész nyáron és őszön át minden felügyelet nélkül a mezőn együtt vannak, s itt a hosszú napokat ugyszólván csak henyelésben, izetlen pajkosságban töltik! Hogy mennyire elvadul, elbutul s elromlik egy ilyen pásztor nemzedék, erre tapasztalásból legjobban felelhetnének azon tanítók, és lelkesek, kiket a sors oly községekkel vert meg, hol a marhát tanköteles gyermekek legeltetik.

De ez a népoktatás szakmájába vág, mi pedig itten földmívelési mizeriákkal foglalkozunk. A felvidéki gazdának tehát nyáron át is elég baja van azzal, hogy bemunkált földjeit és réteit a kártevők ellen folytonosan védje. De eddig csak a nappal okozott károkról volt szó. Hát az éjjeli kártevésekről mit mondjunk? Rendes községekben az ellenőrzés könnyítése céljából az ökrök és lovak részére a határban bizonyos helyek jelöltetnek ki, a hol az illető pásztorok az éjjeleket együttesen tölteni kötelesek. A felvidéki községben ennek semmi nyoma sincsen; hanem a pásztorok tetszésük szerint választható helyekre mennek éjjeli legeltetésre, hol aztán sötétben szabadon eresztvén állataikat, a szántóföldeken és réteken tömérdek károkat és égbekiáltó pusztításokat okoznak.

Hogy ily vandalisztikus pusztítások mellett milyen termést várhat a felvidéki földmives az ő réteiből és szántóföldjeiből, azt a t. olvasó maga is könnyen megítélheti. De menjünk tovább. A felvidéki gazda július havában kaszálja réteit, s augusztusban aratja gabna termését. Talán azt hiszed t. olvasó, hogy ezen munkálatok tartama alatt az annyira elzaklatott gazdának már nem kell küzdenie a kártevők ellen? Nagyon csalódol! Ha a gazdának nem volt békéje tavaszkor, mikor földjeit bemunkálta; ha nem volt békéje nyár elején, midőn földjeinek termő-ereje javában működni kezdett: hát biz a logikai következetesség kívánja, hogy ne legyen békéje akkor sem, midőn ingatlanából a silány termést betakarítani akarja. Mihelyt a pásztorok kölykök észreveszik, hogy a gazda lekaszált rétejen szénáját rudasokba rakni, vagy szántóföldjén learatott gabnatermését keresztelkebe állítani kezdi, azonnal seregenként oda terelik a marhát a rudasok, illetőleg keresztelke közé, hogy a marha a fris réten vagy tarlón legelhesse, tulajdonképpen pedig, hogy a rudasokat vagy keresztelket összehányja, s a takarítással elfoglalt gazdának ismét kárt és bosszúságot okozzon. Mert ha ez utóbbi a terméséből még valamit megmenteni akar, akkor vagy kénytelen a földjére tolakodni marhával küzdeni, a pásztorokkal veszekedni stb., vagy pedig — a mi rendszeren történik — az összekaszált s még kellelőleg ki nem száradt szénát, illetőleg gabona-keresztelket azonnal szekerre rakni és sietve hazavinni. Képzeltetted t. olvasó, hogy nagyobb dűllőkben, a hol egyszerre több gazda végzi a takarítást, milyen iszonyú civódások, milyen botrányos veszekedések, kergetések és verekedések mennek végbe ilyen alkalomkor.

Vége az aratásnak! A szántóföldek lekopaszítván, a marhának tág terek nyílnak a legelésre a tarlókön vagy réteken. A gazda talán már nem retteg attól, hogy a még künn levő terményei bántalmaztatni fognak. Hiú föltevés! Éppen azért, mert a legelő terek tágultak, a pásztor-gyermekcsoportok is annál gondatlanabbak; a marha bizon a tarlós rétről oda megy a sarjuteremő rétre, vagy a lóherével, őszi gabnával, pohánkával bevetett, avagy burgonyával, káposztával beültetett földekre. Nesze neked felvidéki gazda! Szaladj még őszkor is a mezőre, és kopó gyanánt kergetődzél a falu marhájával s a fékvészett pásztorok kölykökkel, és győződj meg arról, hogy tulajdonképpen csak a télen át leszesz felmentve ezen kellemetes foglalkozástól!

Ime, milyen nyomoruságokkal kénytelen a földmives gazda a felvidéken küzdeni! És hogy az itt előadott mizeriák a felvidék legtöbb helységében csakugyan ősi idők óta valósággal léteznek, bátorkodom hivatkozni mindazon jobb belátású akár nagy, akár kis földbirtokosokra, vagy földbirtokosok kezelőire, a kiket a kegyetlen sors arra ítél, hogy a felvidéken földmíveléssel foglalkozzanak; mondják meg ők maguk, hogy nincs-e igazam! Mondják meg ők maguk, hogy lehetséges-e ilyen ázsiai állapotok közepette csak némileg ész- és célszerű mezei gazdálkodást vezetni?

De hát — fogja kérdezni t. olvasó — nincsenek-e nekünk országos törvényeink és megyei rendszabályaink, melyek a mezei rendszetet szigorúan szabályozzák? Hát nincsenek-e ezen törvények és rendszabályok végrehajtására hivatott autonómikus közégeink? Erre az a felelet, hogy igen is, vannak ilyen törvényeink és rendszabályaink, vannak autonómice választott és

autonómice fizetett közégeink is, de hát mit érnek a szép törvények és még szebb rendszabályok, ha csak a papiroson léteznek? mit ér az, hogy a hivatalos közegek kiadják a rendeleteket, de az alattas közegek azután e rendeleteket nem teljesítik?

Ugyan mit ér az, hogy a törvény vagy rendszabály azt mondja, miszerint minden községben a tehén, sertés, liba rendes pásztorok által a közöslegelőre hajtassék és őrzetessék és a valóságban mégis a legtöbb községben a marhát tanköteles gyermekcsoportok privátim legeltetik? Mit ér az, hogy az ilyen községek biráinak minden évben szigorú vagy legszigorúbb felelősség terhe alatt meghagyatik, miszerint a marhalegeltetést a fennálló törvények és rendeletek szerint eszközöltessék, és a valóságban ez soha meg nem történik? ... Hogy valaki ne gondolja, miszerint én itten csak általános frázisokban beszélek, szükségesnek látom még megjegyezni, hogy mindezek beigazolására a felvidéki életből vett konkrét példákat is felhozhatnék, de hagyjuk ezt talán későbbre; jelen sorokkal ugyanis csak azt akartam kimutatni, hogy megyénk felvidéke mezei rendszet tekintetében csakugyan még a Halb-Asien-féle vidékekhez tartozik.

Nyilvános nyugtázás.

A S.-a.-Ujhelyben létesítendő árvaház javára egyszerűsmindenkorra adakoztak:

Lehoczky Endre 1 frt, Szent-Ivány Lászlóné 5 frt, Korchma Menyhértné 1 frt, Markovics Miklós 1 frt, Csapó Józsefné 3 frt, Zákó Sománé 1 frt, Szokolay Emilné 1 frt, Lux Andrásné 1 frt, Oláhné, 2 frt, Ujfaluassy Károlyné 1 frt, Fischer Károlyné 1 frt, Törseök Margit 1 frt, Fried Lajosné 1 frt, Hajduk Ambrusné 1 frt.

Különfélék.

(Városunkban) rég nem született annál egészségesebb eszme, mint a mely társulás után kíván segíteni a mézásokok eddigi lelkiismeretlen zsarolásán. Az eszme realizálása most van folyamatban s mi sem mutatja jobban a közóhajtjal való találkozását, mint az, hogy mindenki gondolkodás nélkül lép be a szövetségbe, mely már az eddigi aláírások szerint is megalakultnak tekinthető. Bizson sokáig türte városunk közönsége, a huszmérés monopoliának lidércnyomását, mert bár gondoskodva van arról, hogy a fák az égbe ne nőjjenek, ezen iparosok üzelméi mégis túltörték már ama korlátot, melyet az élni és élni hagyni emberies elv felállított. A legtöbb kenyérkereseti pályán való boldogulás ma már meglehetősen elensúlyozva van a verseny által s valóban serencsés az, aki csupán megélhetéssel dicsekedhetik. Azt azonban mindenki tudja és szemmel láthatja, hogy városunk iparéletének egy ága sem mutathat föl oly általánosságban való jóléte vergődést, mint a mézásokoké. Mindenki vegetál, kinlódik s becsületes küzdelme egy pár csizmacskához is oly nehezen juttatja. Nem úgy a mézások ipar, ez alig pár évi prakszis után nem csak kényelmet teremt gazdájának, de azt még a fényűzés utáni kapkodásra is felbátorítja. Hogy mikép és miért történhetik ez, kiki igen könnyen megmagyarázhatja magának, de mégis legtittebb magyarázatot nyújt mindezekről ama szövetség létesítése mely, végre is megsokalva az egész rendszerré vált préseltetést, emanczipálni igyekszik magát alóla s távol minden hasonlósástól, önzetlen törekvése által segíteni vágyik úgy magán mint a folytonos szivattyuzásnak kitett lakosságon.

(Dalárdánk) a pécsi országos dalárünnepélyre — ha valami akadály közbe nem jön, mint meg van állapítva — a kedden esti vonattal indul. Nagy kitartást s szorgalmat fejtettek ki a tagok az utóbbi napokban. hogy a dalárünnepélyen méltó helyet foglalhassanak el s a dalárdának tisztességes sikert biztosíthassanak. Ma a Diana kertben, mint ezt a falragaszok hirdetik, mérsékelt belépti díj mellett, sorsjátékkal összekötött összeladást tartanak daláraink, mely iránt városzerte nagy az érdeklődés; de kívánatos is hogy a közönség ez estélyen, mely mintegy a bucsuzás színezetével fog birni, tömeges részvéte által adja jelét vonzalmának azon egylet iránt, mely minden anyagi haszon nélkül szegődött a humánus ügy szolgálatába. Mi részünkről kívánjuk, hogy dalárdánk az országos dallárünnepélyen vivja ki az »egri nevet« s dicsőséggel megrakva térjen vissza körünkbe.

(Hajtóvadászat.) Bácska község kérelmére — melynek határában a vaddisznók nagymérvű károkat okoznak — a megye alispánja a hivatalos hajtóvadászat tartását engedélyezte.

(Dessewffy Árpád,) a Budapestten közlebb lefolyt, szerencsétlen kimenetelű pisztolypárbaj áldozata a s.-a.-ujhelyi kataszteri hivatalnál alkalmazásban levő Dessewffy Dénes nyilvántartási biztosnak, ki lapunkban a szőlészetre vonatkozó-

Folytatás a mellékletben.

lag is több szakszerű cikket irt — a fia volt. Az egészen váratlan eset rendkívül megrendítette a gyermekét gyöngéden szerető apát. A szerencsétlenül járt, alig 28 éves fiatal ember, mint ezt a lapokból is olvashattuk — általános szeretett és becsülésnek örvendett. Gyászos kimulása fölött mi is részvétünket fejezzük ki s a szülői nagy fájdalomban ószintén osztozunk.

(Izraelita temetkezés.) A megye alispánja minthogy több oldalról tétetvén panasz nála az iránt, hogy az izraeliták mindamellet, hogy ritu-sok a koporsóban való temetkezést nem tiltja, legtöbb helyütt s különösen S.-a.-Ujhelyben, az utóbbi helyen pedig már régebben kiadott rendelete ellenére még mindig koporsó nélkül temetik halottaikat, mi által járványos és ragályos betegségeket könnyen terjeszthetnek: utasította a járások szolgabíráit, hogy a koporsó nélkül való temetkezést náluk tiltsák el, s különös tekintettel a közlegő cholera-járványra utasítsák őket, hogy ezen közegészségügy ellenes temetkezési szokással különbeni szigorú büntetés terhe alatt hagyjanak fel. A s.-a.-ujhelyi járás szolgabírája pedig még különösen is utasított, hogy a régebben kiadott alispáni rendeletet haladéknélkül foganatosítsa.

(Olchváry Béla) s az általa szervezett zenetársulat mult hó 31-én tartott hangversenyén szép számú intelligens közönség jelent meg, a másnapi hangverseny már nem volt olyan népes, a mit körülbelül a helyi lakosság felemelésének lehet tulajdonítani. Mindkét hangversenyen valódi műveltségben részesült a közönség. A külföldi utra készülő zenetársulaton meglátszott, hogy a közlebbi időben nagy iskolán ment át, az eladott darabokat igazi bravóval játszotta s minden előadás után megérdemelt tapsokban részesült. Ami az Olchváry játékát illeti: az nem szorul dicséretre, közönségünk régóta ismeri; hegedü-jének lágy-édes hangja igazán a szívhez beszél. Az első előadás a tagok fekete szalonn öltözetben szerepeltek, csak a műsorozat utolsó pontjánál, a mikor a Rákóczy indulót zendítették rá, jelentek meg a mondhatni, meglepően fényes kiállítású nemzeti öltözetben. Kék huszárdolmány, fehér mente, piros magyar nadrág, mindenik fényes zsinórzattal, kucsma fehér forgóval s lak-csizma. Elmondhatjuk, hogy megjelenésük impozáns volt. És a mi igen derék dolog: e szép, fényes magyar öltözetet városunk ügyes iparosa: Maternyi József szabó készítette.

(Halálozások.) Fetykó István helybeli fodrász, ki mint ügyes foghúzó is megismeretes volt, hosszas betegeskedés után elhalálozott. Temetése kedden délután ment végbe. Ugyancsak kedden délután temették el Koscs Gyula fiatal iparost s városi önkéntes tűzoltót is. A derék ügyes fiatal ember koporsóját nagy közönség s az önkéntes tűzoltó-egylet tagjai zeneszó mellett kísérték az örök nyugalom helyére. Mélyen megrendítő, hogy a megszorodott szülék ezen fiokban már kilencedik gyermeküket veszítették s többnyire mindeniket felöltött korukban, a mikor a csapás kétszeres sokott lenni, felnevelték, hogy elveszítsék. Béke az elhunytak poraira!

(Olchváry Béla) és zenetársulata — mielőtt külföldi körutjokra indulnának — egy néhány vidéki városban fognak hangversenyt adni. Tegnap Nagymihályba mentek át.

(A polg. olvasókör) tagjai az általok tartott nyári mulatságot szándékoznak megújítani. Folyó hó 22-én mintegy bucsuzásul a kánikulától ismét mulatságot fognak rendezni a Torzsáson, mely hisszük, hogy méltó társa lesz elődjének. Legyen is ugy!

(Közegészség.) Panasz tétetett a m. alispánjánál, hogy S.-a.-Ujhelyben az élelmi szereket áruló kofák, oly sült húsfélét, véres s egyéb hurkákat árulnak, melyek nap hosszant a mostani erős nap hevének s ez által a legkönynyebb megromolhatásnak vannak kitéve s felhozott panasz képen az is, hogy ez mind a községi előjárásági tagok szemeláttára történik, a nélkül hogy ezt valaki észre venni akarná. S miután ez valószínűleg más helyütt is így van, felhívta a szolgabírókat, hogy tekintettel a közlegő cholera-ra az élelmi és tápszerek árulására különös gondot fordítsanak s a most piacra kerülendő éretlen gyümölcsöt, romlott halat, gombát s több efélet a szokottnál nagyobb erélylyel koboztassák el és semmisítsék meg; továbbá, hogy különös gondot fordítsanak a sütve és főzve árultatni szokott tápszerekre is s ne elégedjenek meg avval, hogy a rendeletet kiadják, de ügyeljének arra is, hogy az pontosan foganatosítsassék.

(Eljegyzés.) Dr. Rosner Arnold orvostudor, közkedveltségű munkári városi orvos, e hó 3-án váltott jegyet Kellner Róth Róza kisassonnyal Kellner József nagykereskedő szép leányával.

(Anna bál.) Az erdő-bényei furdőben f. hó 1-én tartatott meg a hangvesennyel egybekötött nyári mulatság, a mely igen fényesen sikerült. Már kora reggel csag úgy robotgok a kocsik

minden oldalról hozva nagy számú vendégeket, kiket Bayer Frigyes a furdő-bérlő, mint rendező a bejáratnál szívélyesen fogadott s az »Isten hozott» virágokból készített felirattal diszített terembe vezetett. 10 órakor megkondult a kápolna harangja, imára híván az ájtatoskodókat, mivel e napon bucsu szokott tartatni. A mise végeztével már annyi vendég jött össze, hogy az éttermek teljesen megteltek. A társas ebéd igen kedélyesen folyt le. Az asztalra került izletes ételeket és jó italokat fölösleges dicsérni, mert a ki ezen furdőben egyszer étkezik, bizonyára csak elismeréssel lesz a furdő bérlő ügyes és tiszteltre méltó neje iránt, a ki praktikus tapintosságával mindig azon iparkodik, hogy vendégei minél jobb ételekkel és italokkal látassanak el. A hangverseny d. u. 3 órakor vette kezdetét s oly szépen sikerült, hogy lefolyásáért a vendégközönség Horváth Gyula abauj-szántói elismert jó zenekarának teljes elismerését nyilvánította. Este 8 órakor kezdetét vette a táncz, a mely egész kiviradtig tartott. Tánczos és szép tánczosnő annyi volt, hogy összeírásukra egy egész külön lap kellene, mert tisztán az első négyest 60 pár járta. Főhrer Sándor a furdő fiatal pénztárnoka, Rozner Márton. és Boldizsár Károly üzletkezelőkkel a táncztermet oly pazarul kidisizette, hogy az mindenki tetszését megnyerte. A kiszolgálás és rendeltartás teljesen kitünő. Szóval aki ezen Anna bálon részt vett, bizonyára édesen fog reá visszaemlékezni. Megjegyzendő, hogy ezen tímso tartalmu gyógyfurdőt ezidén annyi vidéki közönség látogatja, mint bármelyik más hazai nagyobb furdőt. Állandó vendégeinek száma aug. 1-ig 125 volt. A tánczvizgalomban jelen volt hölgyek következők: Csink Gyuláné, Matolay Margit, Konstantinné leányával (Szegi), Kvaszinger Miklósné, Kovács Andorné, Lászlófi Margit, Körfi Margit (Erdőbénye), Margitán Róza (Golop), Petrásovics Jánosné (Hotyka), Kolozsi Ferenczné (Trauczon), Szankai Béláné, Szántó Istvánné (B.-Olaszi), Szabó Jánosné Pirokska leányával (B.-Zsadány), Káposztás Jánosné (Tokaj), Ecsedi Béláné (Tolcsva), Kállai Barnáné (Nyiregyháza), Szikszay Józsefné (Dombárd), Molnar Ferenczné (Ujfehértó), Hadházi Lászlóné (Hadház), Szentimrei Gyuláné (Gibárt), Szerák Gézáné (Kemecse), Váradi Józsefné (Nyir-Bátor), ifj. Fehér Andrásné (Debreczen), Schvarcz Károlyné (Bpest), Bánfi Gyuláné (Makó), Polacsek Elekné (Szeged), Taschi Mária (Mező-Tur), Dr. Vidder Bertalanné (Abauj-Szántó) és még többen.

(Vizbefut.) Imregen a mult pénteken egy öt éves kis leány vízmerítés alkalmával a Bodrog folyóba esett és csak holt-testét tudták a habok közül kimenteni.

(A sárospataki) állami tanítóképezdében az 1886/7. tanév szeptember 1-én veszi kezdetét. A felvétel s beírás iránti folyamodványok aug. 25-ig nyújtandók be. A folyamodványhoz csatolandók: a) a 15-ik év betöltését igazoló keresztlevél b) négy középtanodai osztály bevezését igazoló isk. bizonyítvány, c) a testi épséget igazoló orvosi bizonyítvány, d) a szülők (gyámok) az iránti nyilatkozata, hogy folyamodó tanítási költségeit (tankönyvek, tisztességes ruhával stb.) fedezni képesek is hajlandók is, e) azok részéről, kik köztartásban vagy havi segélyben kívánnak részesülni, szegénységi bizonyítvány. Azok, kik felvételi vizsga utján kívánnak felvétetni, szept. 1-én a magyarnyelv, földrajz, történelem- és mennyiségtanból a középtanoda alsó négy osztálya tantervének megfelelő terjedelemben felvételi vizsgát tartoznak tenni.

(Hibaigazítás.) A nagymélt. kassai püspökség tulajdonát képező Szt.-Mária uradalomban lévő 1885—86 évi vágású tölgyfa eladását tárgyazó — mult számunkban közzétett hirdetményben lényeges hiba csuszott be, amennyiben nem 19718, hanem 1971 db. tölgy álló fa fog eladatni. Az ajánlatok pedig Borsod-Hársányba küldendők; mit is ezennel helyreigazítunk.

(Mező-Laborczirol) írják lapunknak: mászerint a laborcziölgyi ifjuság a homonnai zenekar közreműködésével közelébb sikerült nyári mulatságot rendezett, melyen a vidék igen szép számmal volt képviselve. A táncz este 9 óráig szabadban, azontul pedig reggelig az állomási termekben folytattatott. Hogy mily népes volt e vizgalom leginkább bizonyítja az, hogy a négyeseket két teremben 80 pár tánczolta.

(A kassai állami iskola) vitássá tett ügyében ismét kaptunk egy közleményt, melyet mint a többi személyeskedő hangja miatt mellőznünk kellett. Az ily torzsalkodásoknak rendszeren az ügy esik áldozatul, jobb tehát azokat mellőzni. Lapunk mult számában az iskola mostani vezetésének Dudás ur állításaival szemben megadtuk a kellő elégtételt, miután a hozzánk beküldött statisztikai kimutatásból meggyőződünk, hogy az iskola multja és jelené között nagy különbség van s a haladás elvitázhatatlan. D. urnak főt. Beszterczey F. ellen hangoztatott vádjára semmi súlyt sem fektettünk s csupán személyi ellenkezés kifolyásának tekin-

tettük, melyet a tények önmaguktól czáfolnak meg. Annyit tudunk s velünk az egész vármegyén: hogy Beszterczey urnál azon a vidéken a magyarosodás terjesztésének nincs buzgóbb apostola, ki a legkitartóbb hazafiúi buzgalommal felel meg missziójának s ha e tekintetben siker mutatható fel, amint hogy felmutatható, az csaknem kizárólag az ő érdeme. Ne bolygassuk tehát tovább ezt az ügyet, s ne különösen személyi tekintetekből, melyek könnyen elmérgesednek s rendszeren azok malmára hajtják a vizet, kik lesben állnak, hogy hazafias törekvéseinket a hol csak lehet megbénítsák.

(Értesítés.) A homonnai műfaragó szakiskolában a beiratások szeptember 1-én kezdődnek és tartanak szeptember 15-ig. Az érdekeltek forduljanak Kárpáthy Gusztáv műfaragó iskolai felügyelőhöz — Homonnán.

(Az orsz. színész-iskolában) a beiratkozások f. é. szeptember hó 9-én, csütörtökön d. u. 3 órakor kezdődnek, s három napon át, minden délután 3—5-ig, bezárólag szeptember 11-én fejeztetnek be. A jelentkező növendékek fölvételi vizsgálata szeptember 13-án, hétfőn, d. n. 3 órakor tartatik, ugyancsak a tanoda helyiségében kerepesi ut, nemzeti színház bérháza III. em. A felvételi kellékek: színpadias, csinos alak, tiszta kiejtésű csengő hang, s kifejelett testi alkatas mellett, (melyről a fölv. vizsgálaton jelenlévő orvos ad véleményt) legalább 18 éves kor a férfiaknál s betöltött 15 év a leányoknál, mi hiteles okirattal bizonyítandó. — Szükséges továbbá annyi műveltség és iskolai képzettségről szóló bizonyítvány, mennyit a megjelölt korban minden művelt ifjútól megvárhatni. Azok, kik nem szülők vagy gyámjaink kíséretében jönnek, a szülők vagy gyámok írásbeli beleegyezést tartoznak magukkal hozni. A jelentkező növendékek csak törvényes családi nevükön irathatják be magukat. Arra pedig előre is figyelmeztet az igazgatóság mindenkit, hogy a beiratási és fölvételi díj 6 frt, a beiratásnál azonnal befizetendő, fölvétel esetén pedig az évi 30 frtnyi tandíj első részlete 10 frt, melynek fizetése alól első éves növendék föl nem mentetik. Végül szükséges megjegyeznünk, hogy az operai szakra csak oly jelentkezőket veszünk föl, kik a m. kir. zeneakadémia magánénektanfolyama III-ik osztályának elvégzéséről bizonyítványt, vagy annyi készültéget mutathat fel, mennyi ezen osztályokban megkivántatik, mely esetben a m. kir. zeneakadémiában magánvizsgálatot tehet s az ennek folytán nyert bizonyítvány alapján az orsz. színésziskola I. operai osztályában fölvételhetik.

(Ebben a kolerás időben.) Mióta Pasteur az emberiség jóltevője és dr. Koch a hirneves német tudós megállapították, hogy a rendes ivóvizben bakteriumok vannak, melyek normális viszonyok közt nem ártalmasok, hanem kolerajárványos időben veszélyesekké és a járvány fokozóivá válhatnak, azóta már mindenféle kísérleteket tettek arra nézve, hogy miként lehetne az ivóvizből a bakteriumokat eltávolítani. Most, hogy a kolera oly közel van hozzánk és a kérdés megoldása már égetővé vált, ismét hozzá fogtak a kísérletezéshez. Elővették a legkülönfélébb szerkezetű szűrőket, de ezek tiszta vizet adtak ugyan, hanem bakterium menteset nem. Végre Pasteur maga szerkesztett egy szűrőt, melyre Vallin tanár a vale de gracei egészségügyi intézet igazgatója kijelentette, hogy a mit tegnap a tudomány elérhetetlen eszményképnek tartott, t. i. tökéletesen bakteriummentes vizet szolgáltatni, azt Pasteur e szűrőjével elérte. A londoni egészségügyi kiállítás bíráló bizottsága e szűrőt egyhangulag az arany éremmel tüntette ki, s a francia »Academie des sciences» és az »Academie de Medicine» a hirneves feltalálót dicséretükkel tüntették ki. Mindezek az eredmények figyelemessé tették a fővárosi köröket is és ennek az az előnyös következménye volt, hogy Zellerin Mátyás előkelő budapesti gyáros megszerezte a gyártás kizárólagos jogát Ausztria-Magyarországra nézve. Az itt gyártott első Pasteur-féle szűrőket Fodor József tanár a budapesti egészségügyi-intézet igazgatója és Wein János vízvezetési igazgató vették kísérletezés alá és az eredmény az volt, hogy literenkint 100—120.000 bakteriumot tartalmazó vízből 6 heti folytonos szűrés után egyetlen baktéria sem maradt a nagy mennyiségű vízben. Most a főváros több nagyobb középületeit rendezik be ily szűrőkkel és a vidéken is már több törvényhatóság intézkedett ilyenek beszerzése iránt, a nagyszámú kisebb háztartási szűrőkről nem is szólva.

(A jegyzői teendőben) jártas s érettségi vizsgával ellátott fiatal ember e téren alkalmazást keres. Többet a kiadóhivatálnál.

(Csolnak-eladás.) Szabó Péter helybeli lakos — volt fogház felügyelőtől, egy teljesen jó karban levő csolnak bármikor megvehető. A vétel iránt értekezhetni a tulajdonossal.

HIVATALOS RÉSZ.

1583. sz. A szemlénm. kir. épít. hivatal főnökétől.
Zemplénmegye közigazgatási bizottságának 1886. évi július hó 6-án S.-a.-Ujhelyben tartott üléséből.

Tárgy: Havi jelentés.

Az 1886. évi június haváról szóló s a közmunka és közlekedési ügyeket érdeklő jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni.

A megye területén lévő kassa-jabloniczai és miskolcz-gerendai államut a közlekedési igényeket — a miskolcz-gerendai államut egyes szakaszai kivételével — kielégíti s megfelelő jó karban van.

Június hónapban a felhőszakadásszerű záporok az alvidéki államutak egyes szakaszait erősebben megrongálták, így különösen Sárospatak és S.-a.-Ujhely között a 60—62 kilométer oszlopok között három emelkedett helyen az elterített fedanyagot leseperték, az uttestet az alapokig kimosták. Hasonló kimosások történtek a bodrogkereszturi és szegilongi szakaszon is.

A rendelkezésre álló erővel a helyreállítások iránt a szükséges intézkedések azonnal meg lettek téve. A törvényhatósági utvonatokon az országos közmunka ledolgozásában elegendő szép eredmény jelezhető, tekintettel különösen arra, hogy a folyó évi közmunka ledolgozása tulajdonképpen csak május hó vége felé volt megkezdhető.

Az utbiztosok beérkezett jelentéséből kitűnik, hogy az ujhelyi járásban mintegy 40 százalék, a szerencsi járásban 57 százalék, a varannói járásban 47 százalék, a homonnai járás Pakossy kerületében 53 százalék, a bodrogközi járásban 35 százalék, a tokaji járásban 21 százalék, a sztrókói járásban 42 százalék dolgoztatott le. A megye többi járaiból jelentések a mai napig be nem érkezvén, annak előhaladása nem jelezhető.

Megemlíteték azonban, hogy a járás utbiztosai a közmunka előhaladásának kéthetenként való feltüntetése iránt körrendeletileg utasítva lettek.

Nem mulaszthatja el a tisztelettel alólírott szakelőadó felemlíteni, hogy a június hónapban úgy az állam mint megyei törvényhatósági utakon a műtárgyak helyreállítása s szállítások biztosítása tárgyában tartott versenytárgyalások, bár a megye területén a legkiterjedtebb módon a szolgabírói hivatalok utján hírlapilag, valamint a szomszédos kir. építészeti hivatalok utján köröztettek, — rendfelett kedvezőtlen eredménnyel folytak le.

Az államutakon 7 műtárgy helyreállításának biztosítása tárgyában június hó 1-én tartott versenytárgyaláson egy ajánlat 20 százalék árfeleléssel és ez is későn érkezett be; miért is a bizottság azt el nem fogadhatta. Ugyane tárgyban másodízben megtartott versenytárgyalás valamivel jobb eredményt mutat fel, ugyanis 10 és 10¹/₂ százalék árfeleléssel és 1¹/₂ százalék árfeleléssel mellet három részletben a műtárgyak helyreállítása Steiner Lipót, Führer Zsigmond és Blum József vállalkozónak kiadva lettek s jóváhagyás végett a magas miniszteriumhoz felterjesztettek.

Az államutak kavicsszállítására is csak egy érdemleges ajánlat tétetett, névszerint Reichman Herman és Blum József társvállalkozók által. Tétetett ugyan még Grosz Antal és Führer Zsigmond által az államut egyes szakaszára ajánlat, de ezek a feltételek értelmében figyelembe vehetők nem voltak. A bizottság javaslatba hozta a magas miniszteriumnak, hogy eltekintve a feltételektől, az államutak az eddigi módzatok szerint szakaszonként adatnak ki, mely esetben kedvezőbb ajánlat reményelhető.

A 80-ik számú koskóczyi hid felépítésére hasonlólag ajánlat nem tétetett, minél fogva a kir. építészeti hivatal javaslatba hozta a tekintetes alispáni hivatalnak, hogy ugyanazon napon, mikor a kavicsszállítás tárgyában versenytárgyalás fog tartatni, a jelenlévő vállalkozók felhivandók lennének ajánlattételre.

Ezen javaslata a hivatalnak az alispán ur által elfogadtatván, június hó 28-án a jelenlévő és felhívott vállalkozók közül Burger Adolf 20 százalék árfeleléssel, Blum József pedig az esetben, ha a munkát befejezése után a vállalati összeg azonnal kifizetetik a költségvetési összegért; ellenesetben, vagyis ha a munkát a feltételek értelmében három év alatt lesz kifizetve — 7 százalék árfeleléssel hajlandó elkészíteni. Elhatározás végett a megyei alispáni hivatalhoz az ügyiratok beterveztve lettek.

A Homonna városában levő 5-ik számú hidra egyedül ifj. Gedeau Mátyás vállalkozó tett 12 és fél százalék árfeleléssel ajánlatot. Jóváhagyás végett az eredmény a nagyméltóságú miniszteriumhoz felterjesztve lett.

Az államutakon szükséges kőkilométer oszlopokra hasonlólag csak egy ajánlat tétetett, és pedig Führer Zsigmond által, ki 25 százalék árfeleléssel hajlandó elkészíteni.

Végül tisztelettel jelentetik alólírott szakelőadó által, hogy a nagy-mihály-homonna-mezőlaborcz-lisztkői hadászati fontossági uton a 118., 126., 174. számú műtárgyak a kiküldött bizott-

ság által fölulvizsgálva lettek, de tekintettel, hogy a felhasznált anyagok, valamint a munka kivitele a műszaki igényeknek megfelelőnek nem találtatván, átvehető nem volt s vállalkozó utasítva lett, hogy a hiányos anyagot kicserélje s általában az egész munkálatokat a műszaki igényeknek megfelelően állítsa elő.

Határozati javaslat.

A felolvasott jelentés tudomásul vétetni határozatik.

Kelt mint fent.

Hönsch Dezső,
kir. mérnök.

1828.86. I. sz.

A szerencsi járás szbirájától.

A „Zemplén” tek. szerkesztőségének
S.-a.-Ujhely.

Kriván Mihály mádi lakos kárára f. hó 3-án virradóra ismeretlen tettesek által a következő ingóságok lopattak el: 6 db fehér párna veres eleivel s 3 gombbal 30 frt, 1 db rojtos szövött ágterítő zöld és fehér stráfos 3 frt, 1 db ugyanily színű asztali abrosz 2 frt, 1 db nagy fekete selyem kendő 12 frt, 1 db fejrevaló fekete selyem kendő 3 frt, 1 db télirokk sötét kávé színű 11 frt, 1 db télirokk világos kávé színű 18 frt, 1 db viselt télirokk 11 frt, egy öltöny ruha (nadrág, rok, mellény) 18 frt, egy öltöny ruha viselt (nadrág, rok, mellény) fekete 10 frt, 1 db rok és mellény sárga szövetből 6 frt, 1 db 5 frtos bankjegy 5 frt. Összes érték 129 frt.

Szerencs, 1886. augusztus 4.

Urbán Ferencz,
h. szolgabíró.

2963. sz.

S.-a.-ujhelyi járás szolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

A czekei 400 frt fizetés és távolsági pótdíjjal javadalmazott körorvosi állomás, melyhez Czeke székhelylyel 9 község tartozik — üresedésben lévén, annak választás utján leendő betöltésére az 1886. évi XXII. t. cz. 82-ik §-a értelmében ezennel pályázat nyitattik és a választás határidejéül 1886. évi augusztus hó 30. napjának d. e. 9 órája a körorvosi székhelyre: Czeke községébe ezennel kitűzetik.

Felhivatnak ennek folytán mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű bélyeggel ellátott s az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-a értelmében felszerelendő pályázati folyamódványait alulírott szolgabíróhoz 1886. évi augusztus hó 25-ig napjáig annyival is inkább benyújtani el ne mulasszák, mivel a később érkező pályamódványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. július 31.

Dókus Gyula,
főszolgabíró.

2962. sz.

S.-a.-ujhelyi járás szolgabirájától.

Pályázati hirdetmény.

A velejtei 500 frt fizetés és távolsági pótdíjjal javadalmazott körorvosi állomás, melyhez Velejte székhelylyel 13 község tartozik — üresedésben lévén, annak választás utján leendő betöltésére az 1886. évi XXII. t. cz. 82. §-a értelmében ezennel pályázat nyitattik és a választás határidejéül 1886. évi augusztus hó 31-ik napjának d. e. 9 órája a körorvosi székhelyre: Velejte községébe ezennel kitűzetik.

Felhivatnak ennek folytán mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű bélyeggel ellátott és az 1876. évi XIV. t. cz. 143. §-a értelmében felszerelendő pályázati folyamódványait alulírott szolgabíróhoz 1886. évi augusztus hó 25-ig napjáig annyival is inkább benyújtani el ne mulasszák, mivel a később érkező pályamódványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886-ik évi július 31-én.

Dókus Gyula,
főszolgabíró.

1454.

Zemplénmegye kir. tanfelügyelőjétől.

Értesítés.

A t. cz. iskolai előjárókhöz, tanítókhöz.

A nagyméltóságú vallás és közokt. m. kir. miniszter ur július hó 5-én 21596. sz. a. kelt rendeletét tudomásul vétel és mihez tartás végett azon felhívással s utasítás mellett közlöm a t. cz. népiskolai előjárókkal s tanító urakkal, hogy ha e rendeletben jelzett tankönyvek s taneszközök közül bármelyik használatban volna, a vezetősök alatt álló iskolákban ez használaton kívül helyezték, sőt egészen megsemmisítették. Mindazon iskolai előjárók s tanítók, kik e rendelet közlése után is merészelnék a magyar államkormány által eltiltott könyveket használatban hagyni, az 1876. évi XXVIII. t. cz. 7. §-ának 5-ik pontja értelmében a körülményekhez képest 300 frt terjedhető bírsággal, vagy három hóig terjedhető fogsággal, a tanítók pedig hivatal vesztéssel leszenek büntetendők.

S.-a.-Ujhely, 1886. évi július hó 30-án.

Nemes Lajos,
kir. tan. s tanfelügyelő.

(Másolat.) A vallás és közoktatási m. kir.

minisztertől 21596. szám Zemplénmegye kir. tanfelügyelőségének. A dr. Popa György által szerkesztett és harmadik kiadást ért „Istoria universală, ales istori a natiunei romanesci si a regalului ungari'a” (Arad, 1882. püspöki nyomda) című tankönyv, mint a történetet szándékosan hamis világításban feltüntető s ez által hamis fogalmakat, államellenes érzületet és fajgyűlöletet ébresztő mű, — a dr. Popu Miklós által szerkesztett „geografi'a ungarivi si elemente din geografi'a generala” (Brassó 1877. Gött nyomdája) és a Tuducesku János által szerkesztett „Introducere in geografie” (Arad, 1881. Réthy Lipót nyomdája) című tankönyvek, melyek az ország tényleges állapotával ellenkező állításokat tartalmaznak és a megyék és városok neveit eloláho-sítják, — továbbá a Thoth A. J. F. által tervezett és rajzolt „Magyarország, szerb vajdaság és temesi bánóság, Erdély, Horvát- és Tótország és határvidékének térképe” (Arad, Bettelheim testvérek tulajdona), mely Erdély s az egykori Bánóság, nemkülönbén a katonai határvidék ezredenkénti felosztása külön színekkel feltüntetve lévén, hazánknak valamint közjogi ugy tényleges állapotaival merően ellenkező téves adatokat tartalmaz, — végre a Holle el által rajzolt és kiadott „Schulwandkarte von Europa” (Wolfenbüchel), melyen Magyarország nincsen önállóan feltüntetve, — az összes magyarországi népoktatási tanintézetek és középiskolák használatából szigoruan kitiltatnak. Miről a kir. tanfelügyelőséget azzal értesitem, hogy ezen rendeletemet a felügyelet alatt álló iskolák hatóságaiaval és tanítóival haladéktalanul közöltesse, és egyáltalában a fenforgó ügyben szigoruan az 1876. XXVIII. t. cz. idevágó §§-ai értelmében járjon el. Budapest, 1886. július hó 5-én Trefort s. k.

7966. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Tiz szolgabíróknak.

Az iparengedély visszaadásáról vagyis az iparüzlet megszüntetésének a kir. adófelügyelőséggel leendő közlése tárgyában a nmságu m. kir. földmívelés ipar és kereskedelmi miniszterium folyó évi 25163. szám alatt kelt intézvényét /- alatt másolatban mihez tartás végett kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1886. júni 23.

Alispán h. Viozmándy Ödön,
fő egyzó.j

25163. sz.

A földm., ipar- és kereskedelemügyi
m. kir. miniszter.

Valamennyi törvényhatóságnak.

(Másolat.)

Az ipartörvény 177. §-ának harmadik bekezdése szerint az iparhatóságok az iparigazolványok, illetőleg az iparengedélyek kiadásáról az illetékes kir. adófelügyelőt értesíteni tartoznak. Nem igényel bővebb magyarázatot, miszerint a törvény ezen rendelkezésének célja az, hogy ezáltal, az adófelügyelő az adó köteles személy és foglalkozásról, az adónak annak idején való kivethetése céljából értesüljön, a mi a kincstárnak érdekében áll, az illető iparosnak pedig állampolgári kötelezettsége. Viszont, ha az illető üzlet vagy haszonhajtó foglalkozás megszűnt napjától leirandó, de az adó leírása az eddig érvényben volt pénzügyi szabályok szerint csak akkor történhetett meg, ha ez iránt a fél a megszűnés napjától számítva előterjesztést tett. Minthogy azonban gyakran fordult elő az az eset, hogy a fél elmulasztotta a kirólt adó törlését kérelmezni s ez által az őt különben jogosan megillető igénytől elesett, a pénzügyminiszter ur az adózók érdekeit lehetőleg figyelembe venni és kielégíteni óhajtván, intézkedett az iránt, hogy valamely iparüzlet megszűnése esetében az adó törlés az érdekelt fél kérelmének bevérsása nélkül a megszűnés napjától hivatalból eszközöltesék. Ennélfogva az ipartörvény 177. §-a nyomán a most említett cél elérése végett, felhívom a a törvényhatóságot utasítsa a területén lévő összes iparhatóságokat, hogy az iparengedély visszaadásáról, vagyis az iparüzlet megszüntetésének náluk történt bejelentéséről is, az illetékes kir. adófelügyelőt értesítsék. Budapest, 1886. május 24-én a miniszter helyett: Matlekovics.

27269. szám. IX.

M. kir. belügyminiszterium.

Körrendelet.

Az igazságügyi miniszter ur f. é. április hó 30-án 8709. sz. a. kelt átiratában tudomásomra hozta, hogy a kir. bíróságok mint telekkönyvi hatóságok irodai személyzetének munkaeréjét a belyegmentesen elkészítendő telekkönyvi másolatok kiállítására nagy mértékben igénybe veszi.

Fokozza e hátrányos körülmény sulyát a közigazgatósági hatóságoknak ugyszólván ország-szerte fenálló azon gyakorlata, hogy egyfelől a telekkönyvi irodákat oly esetekben is másolatok követelésével terbelik, midőn a helyben levő telekkönyvi hatóságnál a telekjegyzőkönyvek megtekintésével a nekik szükséges adatokat rövid uton is megszerezhetnék, és hogy másfelől teljes telek-

könyvi másolatokat kívánnak, habár a kivonatos, vagy részleges másolat is (1880. évi XLVI. t. cz. 6. §. b.) megfelelne az illető hatóság hivatalos céljainak.

Tudomásomra hozza továbbá az igazságügy-miniszter ur, hogy hivatalos beavatkozást igénylő esetekben a hagyaték leltározást teljesítő közegek, ügyszintén az örökösödési eljárás vezetésével megbízott gyámhatósági kiküldöttek szintén teljes telegkönyvi másolatokat kívánnak, pedig a fennálló tételeket kitüntető telegkönyvi kivonat, ritka kivételektől eltekintve, elegendő volna. Ezen vett értesülés alapján felhívom a törvényhatóságot, utasítsa a megyei rendezett tanácsú városi s községi közigazgatási közegeket, hogy a fennálló szabályok értelmében belyegmentesen kiállítandó telegkönyvi másolatok elkészítésével a telegkönyvi hatóságokat szükség nélkül ne terheljék és ha teljes másolat okvetlenül nem szükséges, vagy külön elrendelve nincs, csak a szükséges adatok megszerzésére szoritkozzanak, a rövid kijegyzéseket pedig, ha a telegkönyvi hatóság helyben van, közvetlenül eszközöljék. Hivja fel különösen a megyei árvaszéket a megye területén netán levő rendezett tanácsú városok, esetleg gyámhatósági joggal felruházott községek árvaszékeit, miként szigoruan hagyják meg hivatalos beavatkozást igénylő esetekben a hagyaték leltározását teljesítő közegeknek, ügyszintén az örökösödési eljárás vezetésével megbízott gyámhatósági kiküldötteknek, hogy hacsak valamely különös oknál fogva, teljes telegkönyvi másolatra szüksége nincsen, az 1880. évi XLVI. t. cz. 6. §-ának b) pontjában körülírt kivonatos másolat kiszolgáltatása végett keressék meg a telegkönyvi hatóságokat. Jelen rendeletem minden késedelem nélkül pontosan elvárom. Budapest 1886. évi május hó 25-én a miniszter helyett: Beniczky államtitkár.

2498. sz.

A varannói járás szbirájától.

Hirdetmény.

Friedmann Henrik (Haim.) v. csemernyei lakos korcsmáros lakásáról f. évi július hó 5 és 6-ika közötti éjjelen ismeretlen tolvajok által, egy elzárt ládával következő érték papirok és kötvények lopattak el, u. m. Két darab varannói takarékpénztári részvény 53-54. szám alatt, értéke 200 frt, Friedmann Aladár nevére szóló varannói takarékpénztári könyv, értéke 4 frt 20 kr, varannói izr. hitközség nevére szóló takarékpénztári könyv értéke 217 frt 32 kr, Fridmann Eszti posta takarékpénztári könyve 3 frt, egy török sorsjegy? számu, értéke 100 frt, Szlanyinka Mihály v. csemernyei lakos által kiállított kötvények egyik 77 frt, a másik 26 frt értékben 103 frt, Szabolcsik Mihály v. csemernyei lakosé 44 frt 58 kr, ifj. Szabol Mihályé 66 frt 40 kr., Szabó József 60 frt 70 kr, Hricz Mihály Jánosé 44 frt 18 kr, id. Fenyik Mihályé 79 frt, özv Fenyik Jánosné 70 frt 91 kr, id. Fenyik Jánosé 150 frt, id. Kusnyir Mihályé 82 frt 72 kr, Kovács József 22 frt 20 kr, id. Vaszily Jánosé 34 frt 88 kr, Kanyuch György 119 frt 24 kr, ifj. Vaszily Mihályé 67 frt 91 kr, ifj. Mihalsin Jánosé 68 frt, Murin György 69 56 kr, Szenkó Jánosé 40 frt, Anderik József 53 frt 66 kr, Gonosz Mihályé 71 frt, Orosz Tamásé 59 frt, Kobelszki Leon 56 frt, Perhacs Jánosé 40 frt, Szilágyi Lajosé 22 frt és végre Pikula Mátyás vehézi lakos kötvénye értéke 11 frt. Egy könyv, melyben több rendbeli követelések fel vannak jegyezve, egy bőr tárcza egyes nyugtákkal, egy bőrrönd, vörös bagaria bőrből sárga rézzel.

Mínthogy károsult községi pénztárnok is, következő hivatalos könyvek és okmányok is ellopattak: egy községi adókönyv, a körjegyző Orosz Tamás nyugtája. 1886. évre felvett fizetéséről, érték 87 frt 79 kr, Potisnyák Ferencz kisbíró 1886. fizetéséről nyugta 16 frt, ugyanannak nyugtája 1885. évi fizetéséről 4 frt, Hobeck János közgyám nyugtája 1885. évre kiszolgáltatott fizetéséről 4 frt 93 kr, községi ujonczozási 1886. évi költségek kifizetéséről szóló nyugta 2 frt 60 kr, községi jelzótáblákért kifizetett összegről szolgabirósági nyugta 8 frt 80 kr, Suszt András községi bíró nyugtája 6 frt, Szabó Elek volt községi bíró nyugtája 25 frt, károsult fél cselédjének Bak Annának szolgálati cselédkönyve és egy ugynevezett register különbféle vegyes irományokkal.

Kelt Varannón, 1886. július hó 9-én.

Füzesséry Tamás
szolgabíró.

6985. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

10 szolgabíróknak.

Nyomozás és eredményről jelentéstétel végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1886. május hó 27-én.

Matolai Etele,
alispán.

(Másolat.) 3541. sz. Tek. alispáni hivatalnak. A nagyszabonyi Ferencz-József kórházban ápolat, magát gainán illetőségének vallott vándor cigány napszám Simtion Juon ismeretlen helyre eltá-

vovván, hivatalos tisztelettel kérem nevezett hatósága területén nyomoztatni, feltalálás esetén illetőségi helye iránt kihallgattatni s a felveendő jegyzőkönyvet, fel nem található esetben pedig a nemleges értesítést hozzám juttatni sziveskedjék. Fogarasmegye alispánja. Fogarason, 1886. május hó 11-én Gramossi Dániel s. k. alispán.

(Másolat.) 16224. sz. M. kir. honvédelmi miniszter. Zemplénm. közönségének. A cs. és kir. közös hadügyminiszter ur, valamint a m. kir. és cs. kir. osztrák pénzügyminiszter urak közt létrejött megállapodás folytán a csapatgyakorlatok alkalmával okozott mezei károkkért fizetendő térítésekről szóló nyomtatványok, a mennyiben a földterületek nem a katonai igazgatás és a tulajdonos közt fennálló szerződés, hanem a beszállásról szóló 1879. évi XXXVI. t. cz. 56. §-a alapján vétetnek használatba — a belyegilleték-szabályzat 79. tételének h. pontja értelmében belyegkötelezettség alá nem esnek miről a címet oly felhívással értesitem, hogy jelen rendelet hatósága területén szabályszerűen tegye közzé. Bpest. 1886. június 10. Fejérváry s. k. honv. miniszter.

1994. eln. sz.

Magyar kir. belügyminiszter.

Körrendelet.

A „Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság” kiadásában Dobozi Istvántól szerkesztve két kötetben a „Községi közigazgatás” című munka jelent meg. Ára a két kötetnek 8 frt.

Miután ezen mű jó segédeszközét képezi a községi előjárásnak, valamint a községi és körjegyzőknek, de e mellett a törvényhatósági tisztviselőknek is hasznos kézikönyvvül szolgálhat, a munka minél szélesebb körben leendő terjesztését a törvényhatóság figyelmébe ajánlom.

Budapest, 1886. évi június hó 8-án.

Tisza.

6794. szám.

Zemplénmegye alispánjától.

Tekintetes szolgabíró ur!

Tudomás és mihez tartás végett alatt azzal adatik ki, hogy erről a községi előjárók a hivatalos lap utján értesítettnek.

S.-a.-Ujhely, 1886. május 25-én.

Alispán h. Viczmány Ödön,
főjegyző.

(Másolat.) Földmivélés, ipar- és kereskedelmi ministerium. 24944. sz. Zemplénmegye közönségének S.-a.-Ujhely. Tudomásomra jutottak oly esetek, hogy egyes hatósági közegek a házalást megengedték oly egyéneknek is, akik a fennálló házalási szabályok 6. §-ában meghatározott házalási engedéllyel nem bírtak és nevezetesen külföldi munkakönyvek alapján adtak meg néhány napra szóló házalási engedélyt. Ennélfogva felhívom a közönséget, utasítsa allattas közegeit, hogy jövőre a szabályszerű házalási engedéllyel nem bíró házalókat nemcsak tiltsák el a házalástól, hanem ellenük az említett szabályok 19. §-ában előszabott büntetéseket is szigoruan alkalmazzák. Budapest, 1886. május 14. A minister megbízásából: Schnierer s. k.

9351. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

10 szolgabíróknak.

Az 1886. évi XXII. t. cz. életbeléptetése tárgyában kelt m. kir. belügyministeri kegyes intézvény másolatát azon értesítéssel adom ki, hogy azt a „Zemplén” hivatalos lap utján a községeknek tudomására hoztam, a tek. szolgabíró urat pedig felhívom, hogy a községeket annak tartalmáról közvetlen vagy legalább előjárók utján kioktatván, pontos végrehajtására utasítsa.

Figyelmeztesse őket különösen annak a településre vonatkozó rendeletére és tegye kötelességüké, hogy szabályrendeleteket alkotván, azokat a törvényes következmények sulya alatt ide jövő évi márczius hó 15-ig jóváhagyás végett mutassák be; utasítva a legtöbb adót fizető képviselő-testületi tagok összeállításánál követendő szabályra.

A folyó évi október hó 1-ig jelentést várok eljárása eredményéről és arról, hogy a járása területén alkalmazott jegyzők közül van-e olyan, aki 600 frt fizetéssel nem bír s ha igen, érdemes-e munkássága, megbízhatósága és szolgálati ideje folytán arra, hogy fizetése kivételesen 600 frtra felemeltessék s végre a községek meghallgatása után a fenti határidőig tegyen véleményes jelentést, hogy járása területén községenként kiket hoz ajánlatba a községi számadások helyszíni megvizsgálásánál teljesítendő elnöki tisztre.

S.-a.-Ujhely, 1886. július 30.

Matolai Etele,
alispán.

9665. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Tekintetes szolgabíró ur.

A nagymélt. belügyministeriumnak folyó évi július 12-én 39347. szám alatt a cholera tárgya-

ban kelt alábbi rendeletét t. szolgabíró urnak tudomás és mihez tartás végett kiadom.

S.-a.-Ujhely, 1886. július 23.

Alispán helyett: Viczmány Ödön,
főjegyző.

(Másolat.) M. kir. belügyminiszter. Körrendelet 39347 VIIIa. A közös belügyminiszter ur f. évi július hó 8-án 1575. sz. a. kelt átirata kiséréteben azon rendeletének másolatát közli, melyet a Triestben fellépett choleraesetek alkalmából azon összes területi katonai parancsnokságokhoz intézett. Ezen rendeletekből kifolyólag a katonai hatóságok részéről a szükséges óv- és gyógyintézkedések a legnagyobb kiterjedésben megtétettek.

A mi pedig a katonák szabadságoltatását és ujonczoknak járványos helyéről való szállításának korlátozását illeti, erre nézve elrendeltetett, hogy az esetben, ha kisebb csapatok vagy egyesek szállítása elkerülhetlen lenne, úgy az illetők mindannyiszor távozásuk előtt és rendeltetésük helyére való megérkezésük után szorgos orvosi vizsgálatoknak vetendők alá. A csapatoknál, valamint oly intézeteknél, a hová az illetők bevonulnak, ezenkívül megfelelő ideig orvosi felügyelet alatt tartandók.

A vizsgálat továbbá kiterjesztendő a málhára, a használati tárgyakra is és a mutakozó szükséghez képest a fertőztelenítés eszközözlendő.

Minden szállításban, mely ily nemű katonai egyénnel érintkezésbe jut, a fentihez hasonló eljárás követendő.

Végül elrendeltetett, hogy ha a jelzett esetekben szabadságolt katonákról van szó, ezek csakis szállítás utján küldendők el. Az esetben pedig, ha polgári hatóságok a szabadságoltak megérkezéséről értesülést nyerni óhajtanak, ez a szállítóhoz vagy az illető katonai hatóság által uyujtandó.

Miről a törvényhatóságot tudomás és mihez tartás végett értesitem. Budapest, 1886. július hó 12-én. A miniszter helyett: Lukács György, államtitkár.

Üzlet kimutatás.

Hivatalos piaci árkimutatás.

1886. augusztus hó 6-án.

100 kilogrammonként.		frt.	kr.
Buza	legjobb	6	50
	silányabb	6	30
Gabona	legjobb	4	50
	silányabb	4	40
Árpa	legjobb	4	65
	silányabb	4	40
Zab	. . . . .	5	40
Kukoricza	. . . . .	4	40
Burgonya	. . . . .	1	60
Széna	. . . . .	4	—
Zsupszalma	. . . . .	2	40
Alom szalma	. . . . .	1	60
Marhahús 1 klg.	. . . . .	—	46
Szalona	. . . . .	—	56
Sertés-zsír	. . . . .	—	60

Szerkesztőségi posta.

Sch. Tolesva. A faktorokra vonatkozó cikk ugy személyes vonatkozásainál fogva mint irány szempontjából csupán a „Nyilt-tér”-i rovatban vehető fel. De ez esetben is egy passzusát, mely a kérdéssel semmiféle oki összefüggésben sincs s egészen hajánál fogva van előírva, mellőznünk kell.

Tálya. A borfaktorok üzelméi ellen az egész Hegyalja panaszkodik s e panaszoknak sok alapja van. Ez az ügy szabályozatlan nem is maradhat tovább, aminthogy idevágó óhajának hangot is adott azon értekezlet, mely az orsz. borászati kongresszushoz memorandumot terjesztett be. Ne érzékenykedjünk tehát, de várjuk be a törvényhozás intézkedését.

Nyilttér.

— E rovatban közlöttekért nem felelős a szerkesztőség. —

Egy erős szerkezetű

vadász kutschir-kocsi

Lohner bécsi kocsi-gyárostól, finom charnir rugók és olaj tengelyen, kerékfékező szerkezettel, hibátlan, legjobb karban, eladó Nagy-Mihályon Polányi Géznál.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMÉR.

Főmunkatárs **FARKAS BERTALAN.**

Tk. 1794. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ulrich Albert és társai végrehajthatóknak Roth Vilmos örökösei végrehajtást szenvedők elleni 400 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. bíróság) területén lévő, Varannó mezővárosában fekvő, a varannói 417. számú tjkvben A. I. sor, 216/b. hr., és 260. ö. i. sz. alatt felvett Roth Vilmos nevében álló házra 448 frtban megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1886. évi szeptember hó 7-ik napján d. e. 10 órakor** Varannón a vázosházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 44 forint 80 krt, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1886. évi június hó 23-án.

Görgy Gyula,
kir. bíró.

TK. 1140. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatóknak Pozsgay Izabella Lovas Józsefné végrehajtást szenvedők elleni 16 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék a szerencsi kir. járásbírósa területén lévő, T.-Lucz község határában fekvő, a t.-luczi 204. tjkvi 317-318. hr. sz. belsőség felére az árverést 352 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi augusztus hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor T.-Lucz községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 35 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszter. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi május hó 9-ik napján.

Kiss György,
kir. albiró.

Tk. 1261. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-mihályi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kemény Dávid végrehajthatóknak Vasily János ügyvéd mint ügygondnok által képviselt ismeretlen tartozkodású Braun Adolf végrehajtást szenvedők elleni 900 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék és a nagy-mihályi kir. bíróság területén lévő Butka községe és határában fekvő a butkai 150. sz. tjkvben foglalt A. I. 1-2. sorszám a. Braun Adolf nevében álló urbéri belsőségre 174 frt kiküldési árban, a butkai 63. sz. tjkvben foglalt A. I. 4-6., 10., 12-15. sorsz. alatti 1/4 urbéri birtokból a Braun Adolfot illető jutaléokra 376 frt kiküldési árban, a butkai 166. sz. tjkvben foglalt A. I. 1. sorsz. a. Braun Adolf nevében álló urbéri szántóföldre 77 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Butka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át külön-külön, vagyis a butkai 150. számú tjkvi ingatlanok után 17 frt 40 krt, a butkai 63. tjkvi sz. ingatlanok után 37 frt 60 krt, a butkai 166. sz. tjkvi ingatlanok után pedig 7 frt 70 krt magyar o. é. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-án jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-mihályi kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál 1886. évi június hó 9-ikén.

Mikovszky,
kir. albiró.

S.-a.-Ujhely város közepében a Hartai malom mellett 50 kat. hold szántóföld bérbe- vagy esetleg el is adandó.

**Bővebb értesítést ad
özv. Horváth Pálné.**

T. k. 2685. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatóknak Szemán András végrehajtást szenvedők elleni 25 frt 89 kr. adóhátráléki tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a kir.-helmecci kir. járásbírósa területén lévő, Rad községében fekvő, a radi 41. sz. tjkvben (86-87). és 89. hr. sz. alatt Szemán András nevére jegyzett belhely, kert és 19. ö. i. sz. házra az árverést 342 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi augusztus hó 26-ik napján d. e. 9 órakor Rad községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 34 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszter. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1886. évi június hó 1-én tartott üléséből.

Rácz Kálmán,
kir. tvszéki jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tvszéki elnök.

TK. 1243. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatóknak Hubay Zsuzsanna szül. Godnay végrehajtást szenvedők elleni 87 frt 65 1/2 kr., tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbírósa területén lévő, Mád város határában fekvő, a mádi 778. tjkvben 579. hr. sz. 509. ö. i. belsőségre az árverést 400 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi augusztus hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor Mád városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 40 forintot, készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszter. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi május hó 9-ik napján.

Kiss György,
kir. albiró.

TK. 2082. sz.
886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatóknak Oláh Pál János végrehajtást szenvedők elleni 268 frt 78 kr. adóhátráléki tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmecci kir. bíróság) területén lévő, Nagy-Czigánd községe és határában fekvő, a nagy-czigándi 106. sz. tjkvben A. I. 28-34. sorszám alatt Oláh Pál János nevére jegyzett bel- és külbirtokra s 114. ö. i. sz. házra az árverést 538 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Nagy-Czigánd községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 53 frt, 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi máj. hó 4. napján tartott üléséből.

Spóner,
jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tvszéki elnök.

TK. 838. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Demján Györgyné szül. Breza Mária t.-terebesi lakos végrehajthatóknak Breza András és Breza János u. o. lakos végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék, a gálszécsi kir. járásbírósa területén lévő T.-Terebes községben fekvő;

a) A t.-terebesi 344. sz. tjkvben A. I. 1-2. sor 720. és 721. hr. számok alatt felvett 176. ö. i. szám ház és kertből Breza András és Breza János nevében álló 1/3-ad rész jutalékra 180 frt kiküldési árban, továbbá;

b) A t.-terebesi 470. sz. tjkvben A. I. 1-28. alatt felvett 1/3-ad volt urbéres telket képező ingatlanokból Breza András (kinek neje Czibere Ondik Mária) és Breza János kinek neje Szabó Barbara nevében álló 1/3-ad vagyis 1/3-ad rész birtokjutalékra 650 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Töke-Terebes városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 18 főt illetőleg 65 főt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. telekkönyvi hatóságnál 1886. május 10.

Roskovics,
kir. albiró.

Kitüntettetett:
A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triesti 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb
SAVANYUVÍZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmait alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló fizikum-éremel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos forrástár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál Budapesten.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás
palack 1.800,000 palack.

Sátoralja-Ujhelyen kapható: Behyna testvérek, Kormos Gyula, Malárcsik György és Szentgyörgyi Vilmos uraknál.

Nem tudtam aludni,
a Hoff János-féle egész-
ségi maláta-csokoládé
nekem az alvást és ét-
vágyat visszaadta.
Petrinja, 1885. febr.
Lorenez Antal tanár.

Uj hálanyilatkozatok

Magyarországból

a már 40 év óta bebizonyult diétikai malátakivonat
gyógytápszerek feltalálójának.

Ő felsége a dán király

hadsége által arról tudatta Hoff J. gyarost, hogy malátakivonatát nagyra becsüli. „En” így bangzik a
nyilatkozat, „a Hoff-féle malátakivonat gyógyító hatását úgy nálam, mint házam tagjainál tapasztaltam.

HOFF JÁNOS

cs. kir. udvari szállító urnak. Bécs, gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse Nr. 2.; iroda és gyári rakhely:
Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

1886. márczius 1-jén kelt a főtisztelendő Erdős Ignác urnak Zala-Csányból gyógyjelentése
felgyógyulásáról és további ajánlása barátjaihoz, hogy azok szinte felgyógyulhassanak.

Hogy mennyire használt a t. urnak nevét viselő Hoff János-féle malátakivonat egész-
ségi sör idült mellbajban és mennyire van bizalmam annak kitűnő gyógyerejében, az által
igazolom, miszerint ismét kérek 8 palack malátakivonat egészségi sört és 4 zacskó maláta-
czukorkát, de úgy kérem, hogy 4 palack sör és 2 zacskó cukorka külön csomagolva
legyen, egyiket nevére, a másikat Varga János szinte csányi lakos és birtokos nevére, ki
szinte mellbajban szenved és én ajánlottam neki. — Zala-Csány, 1886. márcz. 1-én.
ERDŐS IGNÁCZ, plébános.

Ritkánemü gyógyjelentés (kivonatossan.)

Herman Vilmos tanítótól Kismárton, 1886. február 22-ről, a roncsolt egészség helyreállítására szolgáló diétikai
maláta egészségi gyógytápszerei gyártmányok feltalálójához.

En sok ideig tüdőlobbanásban szenvedtem. Minden használt szer eredmény nélkül maradt. Már semmiféle
eledelt nem tudtam megemészteni. Az ön Hoff János-féle diétikai malátakivonat egészségi sörének 12 üveggel
és az öntől vett Hoff János-féle egészségi csokoládénak felhasználása után már mind e bajok eltűntek, az étvágy
ismét beállott. Minden a rendes folyamatba tért s régi egészségem ismét helye van állítva. Az ön kitűnő gyógy-
szere testemet husította és idegerőssé tette. Az életben ismét élet van.
Kismárton, Sopronmegye, 1886. február 22.

HERMANN VILMOS, tanító.

40 évi fennállása alatt 64-szer lett kitüntette.

Főraktár: Kormos Gyula és Szentgyörgyi Vilmosnál Sátoralja-Ujhelyben.

Homonna: Pápay Pál, Kassa: ifj. Novelly Sándor, Zähr és Szakmáry, Megay Gusztáv, Gallik Géza, Molnár
L., Wandrasek K. gyógyszer., Kiskvárd: Somogyi testvérek gyógyszer., Balkányi Farkas, Miskolc: dr. Szabó Gyula,
Kurucz János, dr. Rác Péter gyógyszer., Mähr Károly, Munkács: Fraxler F., Gottier L. gyógyszer., Nagy-Mihály:
Marmorstein S., Szatmár: Literáty E., Rossin J. gyógyszer., Tokaj: Reiner D. gyógyszer., Liszka-Tolesva: Frits J.
gyógyszer., Ungvár: Krausz Adolf.

Vigyázat a bevásárlásnál! Az orvosok Franciaországban, Anglia, Hollandia, Belgiában, Amerikában
és Európa minden jelentékeny orvosa rendeli gyógyszerárakban. **Original-Extractum Malti Johann
Hoffi**, hogy a beteg és a fellábadozó csak a valódit kapja a felgyógyulásához. Mert csak az eredeti Hoff J.-
féle malátakivonati egészségi gyármanók 40 év óta váltak be és felgyógyították a betegek százezreit. — Az első valódi
étrendi Hoff János-féle malátakivonati gyógytápszerek jegyein van a védjegy (Hoff János mellképe és Hoff
János aláírása a maláta készítmények egyedüli feltalálója) egy álló tojásdad alakban. Nem lehet a közönséget
elégé övni, hogy az eredeti védjegyre ügyeljen.

A valódi Hoff János-féle malátakivonati egészségi sörnek 1 palackja 60 kr., 11 pal. 6 frt, 28 pal.
15 frt, 58 pal. 30 frt, 11 palackon felül Budapestre bérmentve házba szállítatik, kiló malátacso-
koládé I. 2 frt 40 kr. 1/4 kiló I frt 30 kr., II 1/2 I frt 60 kr. 1/4 k. 90 kr. II. 1/2 kiló I frt 1/4
60 kr. (Nagyobb vételnél árengedmény.)

— Malátacuk. zacskó 60, 30 és 15 kr.. Malátakivonat I üveg 1.12, kisebb 70 kr. — malátalisz 1 frt. Egy maláta-
fürdő 80 és 50 kr. — **2 frton alul nem küldetik semmi.**

Nedelko Sándor

kötél-árak gyári raktára,

Budapest, Károly-körút 15. sz.

ajánlja dúsán felszerelt

kötélárak-raktárát

és a következő évad-czikkeket:

Dohányzsineg, **vizmentes ponyvák,**
szőlő-taposó-zsák, **repcé és más takarók,**
zsák-spárga, **termény- és gyapju-zsákok,**
halhálók, **gépkender és tisztító-(kóc)**

a lehető legolcsóbb gyári áron.

Valódi loszór és minden kárpitos-czikkek.

Árjegyzékek és minták kívánatra bérmentesen küldetnek.

7—12

ANDEL J.-féle

uj felfedezett

tengertúli por

pusztit:

poloskát, bolhát, svábot, molyt,
oroszbogárt, legyet, hangyát, pin-
czebogárt, madármolyt, egyáltalában
mindennemü rovar, — majdnem természet-
fölötti gyorsasággal és biztonsággal — oly-
formán, hogy a létező rovaroktól annak
még csak nyoma sem marad. —
Valódi minőségben és olcsó áron kapható:

PRÁGA

ANDEL J.-féle gyógytűkereskedésében

13 »a fekete kutyához« Huss utoza 13. és a

Szentgyörgyi Vilm. fűszerkereskedésében

S.-a.-Ujhelyt.

Egy vagy két

13—14 éves jó házból való
fiu mint tanoncz felvétetik

Paloso László

fűszer- és vaskereskedésé-
ben Sárospatakon.

1396. sz. I. 86.

Pályázati hirdetmény.

Zemplén megye homonnai járásában
Dr. Polinszky Béla lemondása folytán ürese-
désbe jött 500 frt évi fizetéssel, hatóságilag
megállapított rendelési s távolsági díjakkal,
s 200 frt uti átalánnyal javadalmazott mező-
laborczi körorvosi állomásnak, 1876. évi
XIV. t. cz. 144. §-nak rendeletéhez képest
választás utján leendő betöltésének határ-
napjául f. 1886. évi augusztus hó 30-ik nap-
jának d. e. 11 órája Mezőlaborczi községe
bíró házában kitűzetik.

Felhivatnak ennél fogva a pályázni szán-
dezők, hogy szabályszerűen felszerelt s
50 kros bélyeggel ellátandó kérvényeiket f.
évi augusztus hó 28-ig bezárólag a homon-
nai járás szolgabirójához czimezve, annál is
inkább terjesszék be, mert a később beér-
kezendő kérvények nem fognak figyelembe
vétetni.

Kelt Homonnán, 1886. évi július 31.

Ujfalussy Mihály,
szolgabíró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy Karsa Ferencz s.-a.-ujhelyi lakos végrehaj-
tatónak Salap Zsuzsanna gálszécsi lakos végrehajtást szenvedő
elleni 1560 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügy-
ben a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, (a gálszécsi kir. járásbíró-
területén lévő, Gálszécs mezővárosban fekvő, a gálszécsi 480.
sz. tjkvben A. I. sor 161/a. és 162/a. hr. sz. a. felvett bel-
sőség és kertből Salap Zsuzsanna nevén álló haszonélvezeti
jogra és 86. ö. i. sz. házra mint felülépitményre 1200 frt
kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb
megjelölt ingatlan az 1886. évi szeptember hó 17-ik napján
d. e. 10 órakor Gálszécsen, a kir. telekkönyvi hivatalban
megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának
10⁰/₀-át vagyis 120 frtot készpénzben, vagy az 1881. XL. t. cz.
42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi
nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. k. igazságügyminiszteri
rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-
ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a Gálszécsen, kir. járásbíró mint tkvi ható-
ságnál, 1886. évi május 10-én.

Roskovics,
kir. albiró.

TK. 2055. sz.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi ható-
ság közhírré teszi, hogy a felső-zempléni kölcson- és takaré-
intézet végrehajtatónak Trescsák Motta és társai végrehaj-
tatónak elleni 275 frt tőkekövetelés és jár. iránti vég-
rehajtási ügyben a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai
kir. járásbíró) területén lévő Czir.-Hosszumező községe és
határában fekvő, a cz.-hosszumezői 227. sz. tjkvben A. I.
1—20. és II. 1—17. sorsszám alatt foglalt s Neuwirt Moskóné
szül. Tóbiás Rifke és Trescsák Motta tulajdonánál felvett 1/4
volt urbéri kültelekre 490 frt kikiáltási árban, valamint a
czir.-hosszumezői 232. sz. tjkvben A. I. 1. sor 279. hr.
sz. alatt foglalt belsőségből fele részben Neuwirt Jónást illető
utaléokra 44 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az
árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az
1886. évi szeptember hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Czir.-
Hosszumező községe házában megtartandó nyilvános árverésen
a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsár-
ának 10⁰/₀-át vagyis a cz.-hosszumezői 227. sz. ingatlan
után 49 frtot, a czir.-hosszumezői 232. sz. telekjegyzőkönyvi
ingatlan után pedig 40 krajczárt készpénzben, vagy
az 1881-ik évi LX-ik törvényekkel 42-ik §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333.
sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-
dékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az
1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Homonnai, kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság-
nál 1886. június hó 20-án.

Hornyay, kir. albiró.

Tk. 2389.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy a felső-zempléni kölcson- és takaré-
intézet egyesült homonnai takarékpénztár, a kassai takaré-
pénztár, a m. kir. államkincstár és az eperjesi bankgyűjtő
végrehajtatónak Klein Henrik homonnai lakos végrehajtást
szenvedő elleni 3000 frt, 970 frt, 867 frt, 66¹/₂ kr., 900 frt,
352 frt 35 kr. és 120 frt tőkekövetelések és járulékaik iránti
végrehajtási ügyben a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a ho-
monnai kir. járásbíró) területén lévő, Homonna községében
fekvő, a homonnai 114. sz. tjkvben A. I. sor 119. hr.
sz. alatt foglalt végrehajtást szenvedő Klein Henrik tulajdo-
nánál felvett belhely s ezen lévő felülépitményekre az árverést
1164 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és
hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi augusztus hó
26-ik napján d. e. 9 órakor az alulirt kir. járásbíró mint
telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el-
adatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsár-
ának 10⁰/₀-kát vagyis 116 frt 40 kr., készpénzben, vagy az
1881. LX. tcz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az
1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érté-
kpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.
t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elő-
leges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró mint telekkönyvi
hatóságnál 1886. évi július hó 12. napján.

Cseley,
kir. albiró.

Egy családos ember, ki több éven át
mint kereskedő segéd működött s
ugy a magyar mint a német nyelv-
ben egyaránt jártas

hozzálló alkalmazást keres,

mint nagy kereskedői megbízott, utazó
vagy más ehez hasonló alkalmazást.

Kívánatra bizonyítványokkal is szolgál.
Bővebben értekezhetni e lap kiadóhi-
vatalában.

FERTŐZTELENÍTŐ SZEREK

ugymint:

Karbolsavas mész, Klor mész, Zöld gálicz, Petri por és Polacsek-féle karbol folyadék

nagyban és kicsinyben kapható

Kormos Gyula fűszer és ásványvíz kereskedésében **S.-a.-Ujhelyt.**

Hirdetmény.

A sárospataki hercegi uradalom részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint S.-a.-Ujhely városában

a) a Bónis-curia nevezetű bérház a hozzátartozó regalejoggal,

b) a Felső zöldág nevű korcsmaház és regalejog,

c) a Begányi-féle házban levő bolthelyiségek **1887.**

évi január 1-től bérbeadatnak.

Felhivatnak ennél fogva a vállalkozók, miszerint ajánlataikat alólirottnál legkésőbb f. évi szeptember 1-ig nyújtásuk be.

S.-a.-Ujhely, 1886. július hó 26-án.

Ambrózy Nándor,

urad. ügyvéd.

2-2

1255. kb. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

HIRDETMEŒNY.

A nagyméltóságú közlekedési miniszterium 26115/1886. számú intézkedéséhez képest az alsó-hernádvölgyi vízszabályozási társulat kérelmére az aszalói malomtól Bócs községig tervezett víz-levezető csatornák és átvezetések czáljaira Csanáros, Kak és H.-Németi községek határaitban elfoglalandó földterületekre nézve a kisajátítási eljárás elrendelése, az 1881. évi 41. t. cz. 32. §-a alapján közhírré tesz, hogy

1-ör. A kisajátítási eljárás teljesítésével Potoczky Dezső bizottsági tag elnöke alatt Kóczán Miklós és Balogh Dániel biz. tagok és Prihoda Etele tb. aljegyzőből alakított küldöttséget biztam meg.

2-ör. A kisajátítási eljárás határidejéül a **f. évi szeptember hó 4-ik** napjának s következő napjainak mindenkor reggeli 9 óráját a helyszínére tüstem ki; a bizottság a kisajátítási terv megállapítása fellett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekeltek közül senki sem jelenik meg.

3-ör. A kisajátítási terv az illető község házánál a f. évi augusztus 1-től 15 napra közzemlére kitétetik, s azt minden érdekelt fél szabadon megtekintheti.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1886. július 24.

2-3

Matolai Etele,

alispán.

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen

ajánlja kitűnő minőségű

krakkói cserép-kályháit

fehér és diszes színekben,

FA-, KÖSZÉN-

és

coaks fűtésre,

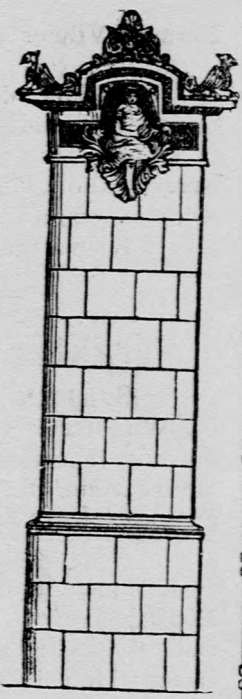
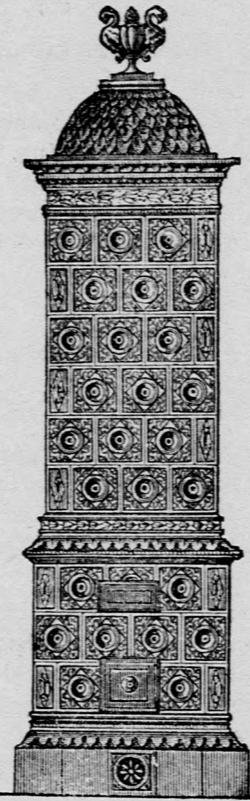
KANDALLÓKAT,

TAKARÉK-

KONYHÁKAT

bármíemű

kivitelben.

legolcsóbb árakban.

Képviseleség: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

Hirdetmény.

Tokaj város képviselő testülete nevében, a város tulajdonát képező u. n. városház alatti vendéglő, borméresi, 4 hold szántóföld használati, 2 tehén és 2 lóra leigeltetési joggal f. évi november hó 1-től számított egy-másutáni 6 évre haszonbérbe kiadatik. Az árverés idejéül f. évi szeptember hó 1-ső napjának d. e. 9 órája Tokaj város házánál kitűzetik. Kikiáltási ár az eddig évenként fizetett 600 frt bérösszeg. Kített helyre s időre bérleti szándékozók 10 százalék bánatpénzzel ellátva meghívotnak. Az árverés feltételek addig is a városi főjegyzőnél bármikor megtekinthetők.

Tokaj, 1886. évi augusztus hó 4-én.

Takács Sándor,

v. jegyző.

Krajnyák,

v. főbíró.

Sírkövekre feliratok vése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutczán, a „Vörös ökor” vendéglő épületében.

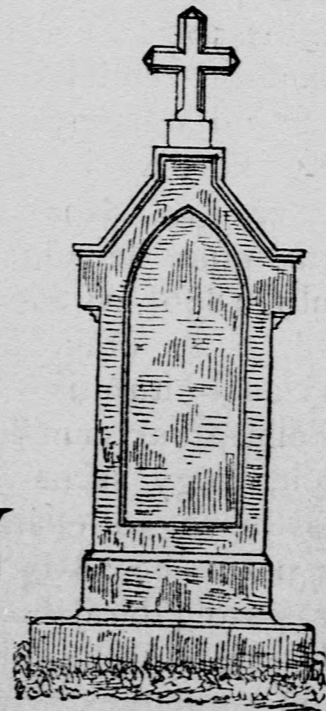
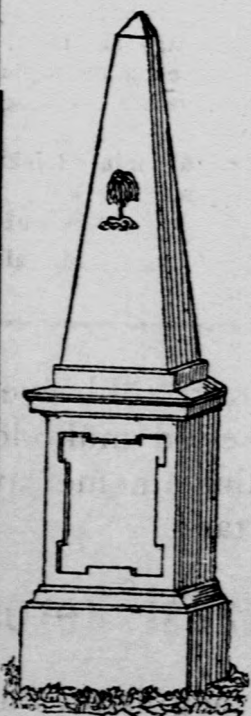
MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

VÖRÖS MÁRVÁNY

és homokkő sírkövet.

Tisztelettel

BURGER ADOLF

vállalkozó.

Sürgőnycim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Fertőtlenítésre ajánlok:

15%-os karbol tartalmu port 1 kl. 20 kr.

20%-os chlortartalmu meszet 1 kl. 25 kr.

Fertőtlenítő folyad. lakásokba 1 lit. 15 kr.

Ugyszintén raktárt tartok:

a leginkább használatban lévő és jóságukról elismert minden bel- és külföldi gyógyszer különlegességekből, illatszerekből, sebészeti kötszerek és eszközökből, valamint igen ajánlom az általam készített és jóságuáról elismert indiai tyukszem balzsamot. (Egy üveg ára 35 kr.)

Kincsessy Péter,

gyógyszerész S.-a.-Ujhelyt, főutca.

3-6